

ทิศทางการจัดการศึกษา ในแนววมงฟอร์ต

Montfortian Education Charter

การจัดการศึกษาแบบมงฟอร์ตในศตวรรษที่ 21
Montfortian Education in the 21th Century

ทิศทางการจัดการศึกษาในแวมงฟอร์ด

Montfortian Education Charter

การจัดการศึกษาแวมงฟอร์ดในศตวรรษที่ 21

Montfortian Education for the 21st Century

ภราดาคณะเซนต์คาเบรียล

Brothers of Saint Gabriel

Via Trionfale, 12840

00135 – Roma, Italy

2010

สารบัญ

เกริ่นนำ	v
1. มรดกตกทอดจากมวงฟอร์ด	
1) วิสัยทัศน์ด้านการจัดการศึกษาของหลุยส์ เดอ มวงฟอร์ด	1
2) ประวัติศาสตร์การจัดการศึกษาในแควมวงฟอร์ด	2
2. สัญญาแห่งกาลเวลาต่างๆ	5
3. เป้าหมายการจัดการศึกษาตามแควมวงฟอร์ด	7
4. มิติต่างๆ ของการจัดการศึกษาในแควมวงฟอร์ด	8
1) วิสัยทัศน์ฝ่ายจิต	8
2) การจัดการศึกษาเชิงอ้าแขนรับ	9
3) วิธีการของการรับสภาพเช่นเดียวกัน	11
4) นวัตกรรมใหม่ๆ และความคิดริเริ่ม	12
5) ผลประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก	14
6) ผู้ร่วมงานและการมีเครือข่าย	15
7) เคารพต่อชุมชนของชีวิต	17
8) แสวงหาความเป็นเลิศ	18
5. สภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาในแควมวงฟอร์ด	19
6. การสอน การเรียนรู้และการประเมินผล	21
7. ทิศทางการจัดการศึกษาในแควมวงฟอร์ดคือทิศทางร่วมกัน	23
1) ตระเตรียมบรรดาคณาจารย์สำหรับการนำทิศทางไปปฏิบัติ	23
2) บทบาทผู้นำในทิศทางฯ	24
3) ชุมชนเซนต์คาเบรียล	26

4) บรรดาผู้ปกครองเป็นร่วมงานในทิศทางฯ	27
8. ให้ความมั่นใจในด้านการตอบข้อซักถาม	28
9. ยุทธศาสตร์เพื่อการนำไปปฏิบัติ	29
10. สรุป	32
ภาคผนวก 1	34
มุมมองย่อยๆ เกี่ยวกับประเพณีการจัดการศึกษา	
คณะเซนต์คาเบรียลในเนวมงฟอร์ด	34
1. การศึกษาในเนวมงฟอร์ด	34
ก. แรงบันดาลใจจากมงฟอร์ด	34
ข. จิตตารมณ์บุกเบิกของคาเบรียล เดแอ	37
ค. ให้ความศึกษาแก่นักการศึกษา	39
ง. แก่นของการแสดงออกทางพระพรพิเศษ	
ของคณะเซนต์คาเบรียลในเนวมงฟอร์ด	41
1) มีส่วนร่วมในพันธกิจของพระศาสนจักร	41
2) คนยากจนคือตัวเลือกพิเศษ	42
3) ความยุติธรรม การเป็นหนึ่งเดียวกันและการสร้างเครือข่าย	42
4) การให้การอบรมด้านศาสนา	43
2. เรียนรู้จากประวัติศาสตร์	43
ก) ภายในเขตแดนประเทศฝรั่งเศส (ศตวรรษที่ 19)	44
ข) ดินแดนใหม่ๆ (1900-1945)	45
ค) ยุคทอง (1946-1965)	46
ง) ช่วงหลังสังคายนาวาติกันที่สอง	47

3. พันธกิจในเนวมงฟอร์ดในปัจจุบัน	
การให้การศึกษาแบบไร้พรมแดน	48
ก. การเปลี่ยนแปลงในทวีปอเมริกา	49
ข. พัฒนาการในยุโรป	51
ค. การริเริ่มในทวีปอาฟริกา	52
ง. ความหลากหลายในบรรดาแขวงต่างๆ ในประเทศอินเดีย	53
จ. เอเชียอาคเนย์	56
สรุป	57
ภาคผนวก 2 เครื่องมือต่างๆ ระดับนานาชาติเพื่อการศึกษา	58
บทนำ	59
ก. กฎเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งสหประชาชาติรับรอง	60
1. ปฏิญญาสากลด้านสิทธิมนุษยชน (1948)	60
2. อนุสัญญาสากลในเรื่องการกำจัดกาติกัน	
ทางเชื้อชาติทุกรูปแบบ (1965)	60
3. อนุสัญญาสากลทางสิทธิต่างๆ ในด้านเศรษฐกิจ	
สังคมและวัฒนธรรม (1966)	61
4. อนุสัญญาในด้านการกำจัดกาติกันสตรีทุกรูปแบบ (1979)	64
5. อนุสัญญาด้านสิทธิเด็ก (1989)	66
6. อนุสัญญาสากลในด้านการปกป้องสิทธิต่างๆ ของคนงาน	
อพยพทั้งหมดและสมาชิกในครอบครัวของพวกเขา (1990)	68
7. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการต่างๆ (2006)	70
ข. ระเบียบซึ่งองค์การยูเนสโกรับรองด้านการศึกษา	73

1. อนุสัญญาต่อต้านการกีดกันทางการศึกษา (1960)	73
2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานภาพของบรรดาครู (1966)	75
3. ข้อเสนอแนะในด้านการให้การศึกษเพื่อความเข้าใจ การร่วมมือและสันติภาพในระดับสากล และการให้การศึกษากับสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐาน (1974)	77
4. ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาการศึกษาผู้ใหญ่ (1976)	81
5. อนุสัญญาเกี่ยวกับการศึกษาสายอาชีพ และเทคโนโลยี (1989)	83
6. ข้อเสนอแนะในด้านสถานภาพของบุคคลากรครู ในการศึกษาขั้นสูง (1997)	85
7. การทบทวนข้อเสนอแนะในด้านการศึกษาเทคนิค และสายอาชีพ (2001)	88
ค. เครื่องมือทางการศึกษาอื่นๆ ระดับนานาชาติที่เกี่ยวข้อง บรรณานุกรม	92 93
Websites	95

เกริ่นนำ

การจัดการศึกษาในบรรดาสถาบันคณะเซนต์คาเบรียลของเรามีลักษณะเฉพาะของตนเอง แต่บ่อยครั้งที่บรรดาภราดาและผู้ร่วมงานต่างก็ปรารถนาจะมีคำจำกัดความอันรัดกุม เพื่อแสดงถึงการจัดการศึกษาในรูปแบบนี้ **ทิศทางการจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ต** ที่นำเสนอนี้ จึงเป็นการสนองตอบที่มีค่ายิ่งนักต่อความปรารถนานี้

ทิศทางการจัดการศึกษานี้เตือนใจเราถึงแรงบันดาลใจด้านการจัดการศึกษา อันเป็นมรดกตกทอดมาจากนักบุญมวงฟอร์ต ทำให้นึกไปถึงการวิวัฒนาการโดยบาทหลวงคาเบรียล เดอแอสและบรรดาภราดา ที่ปีแล้วปีเล่ามาเดินตามรอยท่านและท่านนักบุญมวงฟอร์ต โดยระบุและอธิบายถึงมิติต่างๆ ที่ถือว่าสำคัญต่อรูปแบบการจัดการศึกษาที่ปรารถนาจะอยู่ในแนวทางที่แท้จริงของมวงฟอร์ต

เอกสารนี้เป็นผลมาจากการแบ่งปันในช่วง *การประชุมกลุ่มด้านการจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ต* ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเคลลี ในเดือนพฤศจิกายน 2008 ในฐานะตัวแทนของทุกท่านในกลุ่ม ข้าพเจ้าขอขอบคุณภราดาทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการประชุมกลุ่มครั้งนั้น ขอขอบคุณเป็นพิเศษต่อภราดาโยฮัน กาลธราลด์ ที่ปรึกษาคณะ ภราดามานี และ เปาลูส เมคคูลนัล ผู้จัดการประชุม ภราดา เค เอ็ม โยแซฟ และ โจโก เกอวาซีส สมาชิกของกลุ่มร่างเอกสาร และภราดาวากีส เทคคานาล ผู้รับผิดชอบเอกสารฉบับนี้ที่อยู่ในมือของพวกท่าน

ข้าพเจ้าขอขอบคุณต่อแขวงภราดาต่างๆ และบรรดาสถาบันที่ได้เขียนโครงการจัดการศึกษาต่างๆ และบรรดาภราดาและผู้ร่วมงานทุก

ท่านที่มีส่วนร่วมในการประชุมครั้งก่อนๆ ในหัวข้อเดียวกันนี้ อันมีการ
สัมมนาด้านการจัดการศึกษาต่างๆ คือ ที่เวเจยาวาดาใน ค.ศ. 1992 ที่
กรุงเทพฯ ในค.ศ. 1996 ที่บังกาลอร์ใน ค.ศ. 2004 และคณะกรรมการพิเศษ
ที่ประชุมกันที่กรุงโรมในค.ศ. 2003 ดังที่ได้เห็นแล้ว หลายๆ ท่านในทางใด
ทางหนึ่ง มีส่วนในการให้ เพื่อให้เนื้อหาของเอกสารมีค้ำยั้งๆ ขึ้นไป โดย
นำเสนอมาเพื่อให้พวกท่านได้พิจารณาใคร่ครวญใหม่

พวกท่านคงเห็นด้วยว่ามีใช้เรื่องง่ายๆ ที่จะคำนึงถึงทุกๆ ด้านของ
บริบทต่างๆ ทางสังคมและวัฒนธรรมต่างๆ ที่เราดำเนินชีวิตและทำงานอยู่
ข้าพเจ้าหวังว่าเอกสารฉบับปัจจุบันนี้ จะกระตุ้นให้เกิดการไตร่ตรองและ
แบ่งปันกันในบรรดาสถาบันของเรา และจะช่วยเราแต่ละคนในสถาบัน
ต่างๆ ของเราให้สามารถอธิบายโครงการงานด้านการจัดการศึกษาได้อย่างรัดกุม

คงไม่ต้องกล่าวอีกว่าการนำโครงการงานด้านการจัดการศึกษาใดๆ ไป
ปฏิบัตินั้น บรรดากลุ่มผู้บริหารต้องมีการแบ่งปันความรับผิดชอบต่างๆ อย่าง
เหมาะสม รวมไปถึงการมียุทธศาสตร์ต่างๆ อย่างชัดเจน ด้วยเอกสารฉบับ
นี้มีข้อเสนอแนะมากมาย และข้อเสนอแนะเหล่านี้แน่นอนว่ามีประโยชน์กับ
ทุกคนที่ต้องการจัดการศึกษาในรูปแบบที่ตอบสนองอย่างมีคุณค่าต่อความ
ต้องการต่างๆ ของเยาวชนในปัจจุบันนี้

เป็นเรื่องยากสำหรับเอกสารเช่นนี้ที่จะอธิบายอย่างครบครันต่อ
ประเด็นใดๆ ประเด็นหนึ่ง เนื่องจากเอกสารทิศทางการจัดการศึกษาใน
แนวมงฟอร์ต ฉบับนี้เป็นเอกสารที่พิมพ์ออกมาเป็นฉบับแรก เราจึงขอเชิญ
ชวนให้พวกท่านแบ่งปันข้อวิจารณ์ของพวกท่าน ซึ่งอาจมีส่วนช่วยเพิ่มความ

มั่งคั่งให้การเนื้อหาในฉบับที่จะตีพิมพ์ในอนาคต ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเชิญชวน
พวกท่านให้อ่านอย่างสนใจต่อบทสรุปในตอนท้ายของเอกสาร

ที่สุด ในมาตรา 63 ของธรรมนูญแห่งชีวิตของภราดาคณะเซนต์
คาเบรียล มีเขียนไว้ว่า

ครูและนักการศึกษา

ผู้อุทิศตนต่ออาชีพที่ท่านรัก

เพราะท่านเคารพต่อความเร่งด่วนและกฎเกณฑ์ต่างๆ

ท่านก็แสดงออกถึงเค้าโครงที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์

อันครอบคลุมความลึกถึงทั้งหมดของมนุษย์

ท่านประกาศถึงความศักดิ์สิทธิ์และความยิ่งใหญ่

ของสิ่งสร้างทั้งหมด

โดยขณะเดียวกัน ชีวิตของท่านเองแสดงออก

ว่าโลกนี้สร้างขึ้นมาเพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้า

ขอให้ทิศทางการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตนี้ ช่วยพวกเรา และ
บรรดาผู้ร่วมงานทั้งหมดของเรา ให้ดำเนินการด้านพันธกิจของเราด้วยความ
กระตือรือร้นอย่างสูงและมีพลวัต

ภราดา เรอเน เดอลอม

อัครราชิการ

1 มรดกตกทอดจากมงฟอร์ต

1) วิสัยทัศน์ด้านการจัดการศึกษาของหลุยส์ เดอ มงฟอร์ต

หลุยส์ มารีย์ กรีญอง เดอ มงฟอร์ต (1673-1716) ดำเนินชีวิตอยู่ในช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่าน เป็นช่วงเวลาของการค้นพบต่างๆ ทั้งในด้านดินแดนและศาสตร์ใหม่ๆ จิตตารมณ์ด้านการแสวงหาและการผจญภัยครอบคลุมอยู่ทั่วไป เป็นช่วงเวลาของความยากจนข้นแค้นที่สุดในหมู่ผู้ซัดสว่นด้วย ความหิวโหยและการโยกย้ายถิ่นกันขนานใหญ่จากแถบชนบทสู่เมืองต่างๆ และจากนั้นก็ไปสู่ดินแดนใหม่ๆ เป็นสิ่งปกติ การลุกฮือทางสังคมและศีลธรรมในช่วงนั้นควบคู่ไปกับความแห้งแล้งฝ่ายจิตและการจู่ร้ายฉูร์บังหลวงในหมู่ชนชั้นสูง

มงฟอร์ตผู้เปี่ยมด้วยชีวิตชีวา กล่าวหาญอย่างไร้ที่ติและมีจิตวิญญาณอันเข้มแข็ง เป็นผู้ที่แสวงหาแต่ทรัพย์สมบัติอย่างเดียวกี่สำคัญคือปัญหาสวรรค์ ท่านประทับใจกับความคลั่งไคล้ของพระเจ้าผู้ทรงถ่อมพระองค์ลงมาเพื่อว่ามนุษย์จะได้รับการยกระดับขึ้นไป ท่านเป็นห่วงเป็นใยพอๆ กันต่อมนุษยชาติ ซึ่งเป็นสิ่งวิเศษสุดในบรรดาสิ่งสร้างของพระเจ้า ด้วยการมอบตนเองต่อวิธีการต่างๆ ขององค์ปัญญา มงฟอร์ตได้กลายเป็นคนที่ได้รับการเปลี่ยนรูป จากกระบวนการนี้ท่านพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ปัญญาที่แท้จริงที่ไม่เพียงนำทางการเดินทางฝ่ายจิตของท่านเองเท่านั้น แต่กับชีวิตของบรรดาผู้ที่ท่านได้มีโอกาสสัมผัสด้วย

การเผชิญหน้ากับองค์ปัญญาที่แท้จริงนี้ช่วยให้มงฟอร์ตสามารถยื่นแฮ็คต่อสิ่งทีบ่อยๆ แล้วตรงกันข้ามกับหนทางต่างๆ ฝ่ายโลก ท่านเลือกความ

ยากจนที่สุดเมื่อต้องเผชิญกับวัตถุนิยมที่หยาบกระด้าง ความสำเร็จอันเมื่อเผชิญกับฝ่ายโลกที่แสวงหาลาภ ยศและสรรเสริญ การมีประสบการณ์อันลึกซึ้งกับพระเจ้าเมื่อต้องเผชิญหน้ากับความเยินเยยฝ่ายจิต มีจิตตารมณ์หมู่คณะเมื่อเผชิญหน้ากับปัจเจกนิยม และความลึกซึ้งด้านเขาวนัปัญญา ศีลธรรม และชีวิตจิตเมื่อเผชิญหน้ากับการมีแต่เปลือก มงฟอร์ตหาทางนำโลกรอบๆ ตัวท่านไปสู่หนทางต่างๆ ขององค์ปัญญานี้ ท่านกระทำด้วยวิธีการต่างๆ เช่นใน “โรงเรียนการกุศลต่างๆ” สำหรับเยาวชน ให้การศึกษามวลชนโดยใช้ทักษะด้านการเทศน์สอนชั้นสูงของท่าน จัดกิจกรรมทางสังคมร่วมกัน และเขียนหนังสือเชิงวิชาการต่างๆ แผ่นพับ โคลงกลอนและจดหมายต่างๆ จุดประสงค์ในการจัดการศึกษานั้นมี 3 ข้อคือ 1) เพื่อเรียนรู้เข้าใจและรักพระเจ้าในฐานะทรงเป็นองค์ปัญญาที่แท้จริง 2) เพื่อเข้าใจและเปลี่ยนแปลงตนเองเสียใหม่ไปตามแนวทางต่างๆ ขององค์ปัญญา 3) เพื่ออุทิศตนในการเปลี่ยนแปลงสังคมด้วยความนอบน้อมต่อองค์ปัญญา สิ่งนี้ยังคงเป็นจุดประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาในแนวทางมงฟอร์ต

2) ประวัติศาสตร์การจัดการศึกษาในแนวทางมงฟอร์ต

เกือบสามร้อยปีของการจัดการศึกษาในแนวทางมงฟอร์ต ตามที่บรรดกตทออดกันมาและถือปฏิบัติกัน โดยภราดาคณะเซนต์คาเบรียลนั้นเปี่ยมด้วยการอุทิศตนต่างๆ เพื่อเข้าถึงวิสัยทัศน์เชิงมงฟอร์ตในสังคมและวัฒนธรรมต่างๆ ผลงานชั้นแนวหน้าของภราดาในการจัดการศึกษาแก่บรรดาผู้สูญเสียสัมผัสด้านการเห็นและการได้ยินในช่วงหลังการปฏิวัติฝรั่งเศส ภายใต้อิทธิพลจากคาเบรียล เดอแอส เป็นการมีส่วนร่วมในการให้

อย่างหนึ่งอันทรงคุณค่าอย่างใหญ่หลวง ยังมีการมีส่วนร่วมให้ในด้านจัดการศึกษาทั่วไปและด้านเทคนิคด้วย ด้วยการใส่ใจเสมอต่อสัญญาแห่งกาลเวลา บรรดกตทออดนี้ยังคงดำเนินต่อไปในหลายๆ ทางโดยภราดาคณะเซนต์คาเบรียลทั่วโลก

ดังที่สมัชชาคณะครั้งที่ 29 เดือนเราให้ระลึกว่า “ประวัติศาสตร์ของเราได้รับแรงบันดาลใจมาจากวิสัยทัศน์และประสบการณ์ทางชีวิตจิตของมงฟอร์ต ความกล้าหาญโดยไม่หวาดหวั่นต่อพันธกิจของคาเบรียล เดอแอส และความกล้าหาญของบรรดาผู้บุกเบิกของพวกเขา สิ่งนี้ดำเนินอยู่ในช่วงเวลาของเรานับจำนวนพันวิธี ทั้งในหมู่บ้านที่ห่างไกลและในเมืองสมัยใหม่ต่างๆ ทั่วโลก” ในปัจจุบันเกิดเป็นรูปแบบต่างๆ กันไป “พันธกิจจัดการศึกษาตามประเพณีของเราแสดงออกด้านความเป็นห่วงเป็นใยต่อกันด้วยโอกาส โดยทางการตั้งโรงเรียนต่างๆ บรรดาหอพักและศูนย์ต่างๆ บรรดาโรงเรียนเทคนิคและโครงการฝึกอาชีพต่อผู้ขาดความชำนาญ การให้การศึกษาด้านอาชีพและการศึกษาขั้นสูงต่อผู้พิการทางประสาทสัมผัส ศูนย์อำนวยการศึกษาสำหรับบรรดาเด็กหญิง ปรับทิศทางของเครือข่ายสถาบันใหญ่ๆ ของเราเพื่อจัดการด้านการวางแผนและการให้ความสนับสนุนด้วยการเป็นห่วงเป็นใยในด้านความยุติธรรมและสันติ สิทธิมนุษยชนและบูรณาการของสิ่งสร้าง ในปัจจุบันเราได้เห็นความคิดริเริ่มพิเศษต่างๆ ที่เปิดพื้นที่ใหม่และประตูใหม่ๆ ในด้านการต่อสู้เพื่อความยุติธรรมของพระอาณาจักรด้วยการมีส่วนร่วมในการต่อสู้ต่างๆ ของผู้ด้อยโอกาสเพื่อชีวิต การดำเนินชีวิตและสิทธิมนุษยชน โดยทำงานร่วมกับผู้อพยพและผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ สนับสนุนสตรีเพื่อเรียกร้องความเสมอภาคและการมีส่วนร่วม งานริเริ่มต่างๆ ท่ามกลาง

ผู้ด้อยโอกาสในเขตเมือง เด็กจรจัด บรรดาเหยื่อของภัยพิบัติต่างๆ แรงงาน เด็ก ผู้พิการทางกายภาพและทางสมอง เยาวชนและสตรีที่อยู่ในสภาวะทุกข์ยาก” (GC 29, 1 No. 1-2)

สมาชิกยังกล่าวต่อไปว่า “ในปัจจุบันความเป็นห่วงเป็นใยต่อคนยากคนจนกำลังเป็นไปได้ในทิศทางใหม่ๆ เรากำลังเปลี่ยนจากโครงการและการให้บริการด้านความรัก ไปสู่กระบวนการและเครือข่ายต่างๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้าง ทั้งในหมู่พวกเราเองและกับผู้อื่น เราตระหนักถึงการแสดงออกที่ชัดเจนของการเลือกข้างคนด้อยโอกาสที่หลายแขนงได้กระทำ การใช้ชีวิตท่ามกลางผู้ด้อยโอกาสโดยบางหมู่คณะ การเข้าร่วมในการภาวนาแบบลูกโซ่ การจุดเทียนต้นเฝ้า การรณรงค์และเดินขบวนต่างๆ ร่วมกับบรรดาผู้คนและชาติต่างๆ ที่เป็นเหยื่อของโครงสร้างอันอยุติธรรม การเสวนาด้านศาสนา วัฒนธรรมและอุดมการณ์ต่างๆ การอุทิศตนต่อเครือข่ายในครอบครัววงฟอรัต์ หมู่คณะนักบวชอื่นๆ และสถาบันของพระศาสนจักรต่างๆ ฆราวาสร่วมงาน เอนจีโอ กลุ่มทางสังคม-เศรษฐกิจและกลุ่มสิทธิมนุษยชน” (GC 29, No. 3)

ประสบการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไปของการจัดการศึกษาในแวนวงฟอรัต์นั้น กำลังรวบรวมมิติต่างๆ ที่ใหม่เสมอทั้งในด้านเนื้อหาและด้านวิธีการสอน อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปแล้ว การมีส่วนร่วมในการศึกษาด้านเทคนิคและการศึกษาพิเศษในระดับประถม มัธยมต้นและระดับสูงขึ้นไป ยังคงเป็นพันธกิจหลักของภราดาคณะเซนต์คาเบรียลมาจนปัจจุบันนี้ กรอบของนโยบายที่ประกาศในเอกสารฉบับนี้นั้นมุ่งหมายเพื่อหล่อเลี้ยงวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษาในแวนวงฟอรัต์ให้เป็นจริงเต็มที่ โดยถือตามสัญญาของกาลเวลาต่างๆ ของเรา

มีไว้เพียงกับบรรดาสถาบันอย่างเป็นทางการของเราเท่านั้น แต่ในส่วนอื่นๆ ของพันธกิจเราด้วย

2 สัญญาแห่งกาลเวลาต่างๆ

สหสวรรค์ใหม่เริ่มต้นด้วยคำสัญญาจากโลกาภิวัตน์ ก่อให้เกิดความท้าทายและโอกาสต่างๆ ใหม่ๆ ทางการศึกษาขึ้น ทรัพย์สินสมบัติที่สร้างขึ้นในโลกปัจจุบันมีมากกว่าก่อนๆ ในประวัติศาสตร์ ความมุ่งหวังต่อความสำเร็จและขีดความสามารถต่างๆ ถูกยกให้สูงขึ้นหลายเท่าโดยเฉพาะในหมู่คนรวย การก้าวกระโดดทางเทคโนโลยีทำให้การสื่อสาร การสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนความรู้ สินค้าและวัฒนธรรมนั้นง่ายขึ้นมาก การตระหนักถึงสิทธิส่วนบุคคลของแต่ละคนโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา เพศหรืออายุ และเครื่องมือต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อปกป้องมันทั้งภายในประเทศและระดับนานาชาติคือความสำเร็จของประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างหนึ่งในยุคของเรา

สัญญาต่างๆ จากโลกที่เป็นหนึ่งเดียวกันนี้ ในเวลาเดียวกันทำให้มนุษยชาติและสภาวะแวดล้อมเกิดวิกฤตอย่างหนักขึ้นด้วย ชุมชนระดับนานาชาติตระหนักดีถึงผลกระทบต่างๆ จากความไม่สมดุลที่เกิดจากน้ำมือมนุษย์ต่อสภาวะแวดล้อม ซึ่งกำลังผลักดันให้โลกจมดิ่งสู่ความวิบัติทางมลภาวะ การขาดเครื่องมือในการแจกจ่ายสมบัติที่สร้างขึ้นมาในปัจจุบันได้เพิ่มช่องว่างระหว่างชาติต่างๆ และในหมู่ผู้คน มนุษยชาติส่วนใหญ่ยิ่งยากจนลงไปและถูกทอดทิ้งให้สิ้นหวังว่าจะมีโอกาสเก็บเกี่ยวประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจใหม่นี้ ตลาดและกำไรรวมไปถึงการแข่งขันกันอย่างดุเดือด ความโลก และการบริโภคนิยมที่ก้าวร้าวได้กลายเป็นผู้บงการต่อเกือบทุกด้านของ

ชีวิตมนุษย์ การแบ่งแยกระหว่างเมืองและชนบทยิ่งชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะใน
บรรดาประเทศที่ค่อยพัฒนาทางอุตสาหกรรม อิทธิพลของสื่อที่ชี้นำคุณค่า
และรูปแบบการดำเนินชีวิตต่างๆ นั้นมีมากมายมหาศาล การเติบโตของลัทธิ
นิยมตีความคัมภีร์ตรงตามตัวอักษรของลัทธิต่างๆ ความรุนแรงและการนิยม
การก่อการร้ายก็เป็นสัญญาณแห่งกาลเวลาอื่นๆ ของเราด้วย

ในเวลาเดียวกันมีการสอดแทรกแบบใหม่ในหมู่ผู้ที่ถูกกดขี่ของ
มนุษยชาติด้วย ชนพื้นเมืองต่างๆ สตรี ผู้ตกขอบสังคมและกลุ่มอื่นๆ
เรียกร้องสิทธิของตนในฐานะเป็นประชาชนที่เท่าเทียมกันของโลก ชุมชน
ระดับนานาชาติได้ยอมรับว่าเด็กๆ ผู้พิการและประชากรที่เปราะบางอื่นๆ
ต่างก็มีสิทธิ ความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการปกป้องโลกและชุมชนแห่งชีวิต
(community of life) ในแบบยั่งยืนถูกตีแผ่ต่อเราในหลายๆ ทาง

กระบวนการให้การศึกษาในทุกแห่งหน รวมทั้งในบรรดา
สถาบันการศึกษาของคณะเซนต์คาเบรียลไม่อาจปิดกั้นต่อสัญญาณแห่ง
กาลเวลาเหล่านี้ทั้งด้านบวกและลบได้ ดังที่สังคายนาวาติกันที่สองได้ปลูก
เร้าว่า จำเป็นจะต้องหันกลับไปสู่ชุมชนดั้งเดิมต่างๆ ด้วยความคิดใหม่ จิต
วิญญาณใหม่และวิสัยทัศน์ฝ่ายจิตเพื่อแสวงหาทิศทางและนโยบายต่างๆ
ใหม่ๆ ทางการศึกษา ผู้ติดตามมงฟอร์ต ต่างยอมรับว่า “ในฐานะเป็นศิษย์ผู้
อุทิศตนต่อพระคริสต์ในการต่อสู้เพื่อพระอาณาจักร” (RL. 9) ดำเนินชีวิตใน
โลกในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัวมนุษย์ มีส่วนในความยินดี ความ
โศกเศร้าและมีประสบการณ์ต่อการเปลี่ยนแปลง พลังจากความตาย บาปและ
ความอยุติธรรมนั้นมียุ่อย่างจริงในชีวิตของพวกเรา พวกเราเองบางครั้งมีส่วน
ร่วมในพลังที่มุ่งร้ายต่อกระแสเรียกของเราให้สร้างโลกที่ยุติธรรมด้วย” (GC

29. III) ในขณะเดียวกัน สมัชชาคณะฯ ก็ให้ความมั่นใจว่า “ไม่ว่าผลจะ
ออกมาอย่างไรเราก็ไม่ท้อแท้ เราเปิดตัวเราต่อพระจิตอย่างกล้าหาญ เรา
ต้องการเดินทางต่อไปร่วมกับประชากรของพระเจ้า ในการต่อสู้และความ
มุ่งหวังต่างๆ ร่วมกันกับพระเยซู บรรดาประกาศก นักบุญหลุยส์ มารี เดอ
มงฟอร์ต บุญราศีมารี-หลุยส์ ตรีเซ่ คาเบรียล เดอแอ และบรรดาภราดาของเรา
ในอดีตและปัจจุบัน” (GC 29, IV) ในการกระทำเช่นนี้ แน่แน่นอนว่าพวกเขา
จำเป็นต้องรวบรวมคุณทรัพย์ของพวกเขา สลัดภาระต่างๆ ในอดีตที่อยู่มาได้
บนบานทิ้งไป เลือกผู้ร่วมเดินทาง เลือกกลุ่มเป้าหมายทางพันธกิจของพวก
เขา ทุกสิ่งนี้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมงฟอร์ต (ดู GC 29, IV; C. 89, 92)
สมัชชาคณะฯ ครั้งที่ 30 ย้ำเรียกร้องเช่นเดิมและเชิญชวนพวกเขา “ให้เริ่มต้น
ใหม่ในพันธกิจด้านพิเศษ” และ “ส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ด้านความร่วมมือ
และการสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันต่างๆ ของเราและระหว่างแขวงต่างๆ
ของเรา” (GC 30, 35) เอกสารเชิงนโยบายฉบับนี้เขียนขึ้น โดยมีจุดประสงค์
ต่างๆ เหล่านี้

3 เป้าหมายของการจัดการศึกษาตามแนวทางมงฟอร์ต

การจัดการศึกษาตามแนวมงฟอร์ตยึดบุคคลในสังคมเป็นศูนย์กลาง
โดยปรับเปลี่ยนแต่ละคนและสังคมให้มีแรงบันดาลใจฝ่ายจิต เคารพต่อ
ชุมชนแห่งชีวิต มีแนวทางในเชิงพี่น้อง และยุติธรรมในด้านสายสัมพันธ์ ถือ
ตามหนทางขององค์ปัญญาสวรรค์ เป้าหมายของการจัดการศึกษาในแนวมง
ฟอร์ตคือการหล่อหลอมบุคคลต่างๆ ในทิศทางเดียวกันนี้

4 มิติต่างๆ ของการจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ด

การจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ด โดยเฉพาะใน โรงเรียนระดับประถมและมัธยม ระดับมหาวิทยาลัย การจัดการศึกษาในศูนย์อาชีวะต่างๆ สถาบันสำหรับผู้ที่มีความสามารถต่างกันออกไปและการจัดการศึกษาอื่นๆ นั้น บ่อยๆ แล้วเทียบเท่ากับการจัดการศึกษาในแบบเดียวกันที่จัดการโดยองค์กรอื่นๆ ความริเริ่มในการจัดการศึกษาแนววมงฟอร์ดจะโดดเด่นจากความจริงที่ว่า ดำเนินการในกรอบของพระพรพิเศษของตน โดยอยู่ในกรอบของมิติที่เป็นแก่นสารต่างๆ ที่เนื่องมาจากประสบการณ์ในแนววมงฟอร์ด โดยเริ่มต้นจากความชาญฉลาดฝ่ายจิตของวิสัยทัศน์ของมงฟอร์ดเอง ความกล้าหาญโดยไม่หวาดหวั่นของคาเบรียล เดแอ ความเชื่อ ความยึดหยุ่นและความกระตือรือร้นของบรรดาผู้บุกเบิก และการสนองตอบต่างๆ อย่างกล้าหาญในปัจจุบัน แก่นของมิติต่างๆของพระพรพิเศษคือ

1) วิสัยทัศน์ฝ่ายจิต

“พระเจ้าเท่านั้น” คืออุดมการณ์ของมงฟอร์ด เป้าหมายในชีวิตของท่าน และคุณแจของ ท่านสู่จักรวาล วิสัยทัศน์ฝ่ายจิตของชีวิตที่ช่วยเหลือชุมชนการศึกษาทั้งหมดให้แสวงหาความจริงและดำเนินชีวิตตามนั้นเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ด เมื่อมีเป้าหมายนี้การจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ดให้โอกาสเพื่อ

- พัฒนาประสบการณ์และทิศทางฝ่ายจิตที่ลึกกล้าในชีวิตซึ่งช่วยเหลือบรรดานักเรียนให้ได้พบปัญญาของพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามการเรียกร้องนั้น

- หยั่งรากในวัฒนธรรมความเชื่อของพวกเขาโดยทางการเผชิญหน้าส่วนตัวกับพระเจ้าที่ช่วยเหลือพวกเขาเฉลิมฉลองความหลากหลายและการรักกันและกัน
- ส่งเสริมชีวิตคริสตชนของชุมชนคาทอลิกโดยทางกิจกรรมฝ่ายจิตและฝ่ายศาสนาต่างๆ โดยไม่แยกตัวไปจากบรรดาผู้นับถือศาสนาอื่นๆ
- ปลุกฝังวัฒนธรรมของสถาบันคาทอลิกที่แท้จริงอันเป็นสากล มีพื้นฐานอยู่บนคุณค่าต่างๆ เช่นบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ยุติธรรมและสายสัมพันธ์ที่แท้จริง ให้บริการแก่ทุกคน มีบูรณาการ การมีส่วนร่วมและมีน้ำใจในการให้อภัย
- ผู้ร่วมบริหารทุกคนซึมซับจิตตารมณ์และค่านิยมต่างๆ ในแนววมงฟอร์ดโดยทางโครงการและโครงสร้างต่างๆ

2) การจัดการศึกษาเชิงอำนาจรับ

ในข้อเขียนถึงบรรดาลูกศิษย์ มงฟอร์ดชี้แจงอย่างชัดเจนว่า “เป้าหมายชีวิตของท่าน คือการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้ตกขอบสังคม ผู้สิ้นหวังและผู้พิการทุกคนที่โลกทอดทิ้งมีความสำคัญต่อความรักของท่านมากกว่า”(บทเพลงที่ 149)

ในบรรดาผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่ถูกขอบสังคม มงฟอร์ดมองเห็นพระพักตร์พระเจ้า พวกเขาเป็นตัวกำหนดรูปแบบชีวิตของท่าน ให้เป้าหมายต่อตัวเลือกในงานแพร่ธรรมของท่าน และกลายเป็นผู้รับบริการของท่าน โดยที่ท่านเข้าใจว่าพันธกิจการปลดปล่อยและทำให้การเป็นมนุษย์ของพระคริสต์

นั้นหมายความว่าถึงทุกคน มงฟอร์ตจึงติดตามอาจารย์ของท่านและเลือกบรรดาผู้ที่ถูกผลักดันไปที่ริมขอบโดยสังคมที่ไม่ยุติธรรมและไร้ความเอื้ออาทร ว่าเป็นตัวเลือกแรกของท่านของพันธกิจของท่าน อ้าแขนรับหมด ไม่มีภารกิจกัน เคารพและมีส่วนร่วม โดยทุกคนเป็นแก่นของค่านิยมทางพันธกิจของท่าน การจัดการศึกษาในแนวทางฟอร์ตถือตามตัวเลือกนี้โดย

- ส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบอ้าแขนรับโดยมีนโยบายในการรับเด็กที่ชัดเจน โดยกำหนดเปอร์เซ็นต์ของการรับนักเรียนที่มาจากส่วนของสังคมที่ด้อยโอกาสทางร่างกาย สังคม เศรษฐกิจ เช่น ผู้ที่มีความสามารถแตกต่างออกไป ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ชนเผ่าต่างๆ ผู้ตกขอบสังคม สตรี ชนกลุ่มน้อย ผู้อพยพและคนยากจน
- ยึดมั่นกับระบบโรงเรียนทั่วไปที่อ้าแขนรับทุกส่วนของสังคมโดยไม่กีดกัน โดยให้โอกาสแรกที่สุดต่อคนยากจนและผู้ที่ย่ำแย่
- ยึดมั่นในหลักการที่ว่า ไม่มีเด็กคนใดจะถูกปฏิเสธจากการจัดการศึกษาในแนวทางฟอร์ตเพียงเพราะสาเหตุทางเศรษฐกิจ
- ส่งเสริมการจัดการศึกษาของผู้ที่มีความสามารถแตกต่างออกไปตามประเพณีของคาเบรียล เดอ โดยทางสถาบันพิเศษแบบบูรณาการ
- จัดการศึกษาด้านเทคนิคเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ซึ่งจะเพิ่มโอกาสแก่เยาวชน
- จัดโครงการเปิดรับสภาพใหม่ๆ ที่ได้วางแผนไว้อย่างดีสำหรับบรรดานักเรียนและสมาชิกอื่นๆ ของชุมชนการศึกษาต่อสภาพความยากจน ความอยุติธรรมและการล่วงละเมิดสิทธิต่างๆ รวมทั้งการใคร่ครวญเชิงวิเคราะห์และการยอมรับต่อประสบการณ์นั้นๆ

- พัฒนาความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ในตัวของนักเรียนต่อแก่นของค่านิยมแนวทางฟอร์ต และการมีส่วนร่วมในการให้ต่างๆ ที่นักเรียนควรกระทำเพื่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม
- ใช้หลักสูตรและวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชน
- ปลุกฝังทัศนคติภายในด้านการเคารพต่อสตรีและเด็ก และเพื่อปกป้องสิทธิของพวกเขา
- ช่วยเหลือชุมชนการศึกษาให้เผชิญหน้ากับความมืดมนและมุมมองเก่าๆ เกี่ยวกับชุมชนและผู้คนบางกลุ่ม เพื่อว่าพวกเขาจะสามารถมองผู้คนและสภาพการณ์ต่างๆ ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยอย่างแท้จริงและถูกต้อง
- ปลุกฝังทัศนคติต่างๆ ของการร่วมมือ ร่วมงานและเอื้ออาทรต่อทุกคนในกระบวนการจัดการศึกษา และนี่ก็คือการส่งเสริมพระอาณาจักรของพระเจ้า

3) วิธีการของการรับสภาพเช่นเดียวกัน

ไม่พอใจเพียงกับการรักคนจน รับประทานและแบ่งอาหารกับพวกเขาในความเชื่อเท่านั้น มงฟอร์ตรับสภาพคนจนเช่นเดียวกับพวกเขา (บทเพลงที่ 18) ประวัติศาสตร์ของการจัดการศึกษาในแนวทางฟอร์ตเต็มไปด้วยเรื่องราวต่างๆ ของวิธีการของการรับสภาพเช่นเดียวกันที่แสดงออกด้วยการอุทิศตนเอง มีส่วนร่วม เห็นอกเห็นใจอย่างจริงจัง มีส่วนในสภาพการณ์ต่างๆ ของผู้คนและมีกระบวนการเข้าร่วมด้วย ค่านิยมที่โปรดปรานเหล่านี้ในฐานะ

วิธีการจัดการศึกษาที่ยั่งยืนจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงส่วนตัวและทางสังคม สิ่งนี้สำเร็จลงได้โดยการ

- มีวัฒนธรรมทางสายสัมพันธ์แบบส่วนตัวและอบอุ่นต่อทุกคน
- บรรดาครูและผู้บริหารเป็นผู้ชี้แนะและผู้นำในชีวิตของบรรดานักเรียน ให้ความสนใจส่วนตัวในด้านการพัฒนาเยาวชนปัญญา อารมณ์ ศีลธรรมและฝ่ายจิตของทุกคน และช่วยเหลือแต่ละคนให้พัฒนาสำนึกของการเห็นคุณค่าของตนเองและความรับผิดชอบ
- มีส่วนร่วมในความเจ็บปวดและการต่อสู้ของส่วนที่เปราะบางที่สุดรอบๆ โรงเรียน ด้วยการมีโครงการที่เหมาะสมและวางแผนเป็นอย่างดี
- มีความเรียบง่ายและโปร่งใสในทุกด้านของกระบวนการจัดการศึกษา

4) นวัตกรรมใหม่ๆ และความคิดริเริ่ม

คำเตือนอันทรงพลังของมกฟอร์ดที่ว่า “ถ้าท่านไม่กล้าเสี่ยงเพื่อพระเจ้าแล้ว ท่านจะไม่ทำสิ่งยิ่งใหญ่เพื่อพระองค์เลย” ส่งผลกระทบต่อตัวเลือกและการอุทิศตนต่างๆ ของบรรดาผู้ติดตามท่านมาตลอดประวัติศาสตร์ อุดมการณ์และความกระตือรือร้นอย่างสร้างสรรค์นั้น เป็นลักษณะของมกฟอร์ดอยู่แล้ว ความกล้าหาญอย่างไม่หวาดหวั่นและการคิดค้นหาสิ่งใหม่ๆ ในเชิงฟื้นฟู การบริหารจัดการและการขยายงานนั้น เป็นลักษณะของคาเบรียล เดอแอ ในการดำเนินตามการนำนี้ การจัดการศึกษาในแนวมกฟอร์ดมองหาดินแดนใหม่ๆ มีแนวคิดใหม่ๆ ดำเนินในหนทางที่ไม่คุ้นเคย

และสร้างประชากรแห่งโลกใหม่ขึ้นมา มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทุกคนอย่างบูรณาการและทั้งครบเพื่อให้เป็นชายและหญิงที่เด็ดเดี่ยว มีคุณลักษณะอันเหมาะสม มีมโนธรรมและการเห็นอกเห็นใจ เพื่อจะบรรลุเป้าหมายนี้

- นักเรียนจะได้รับการหล่อหลอมทางเชาวน์ปัญญาที่รวมทั้งพัฒนาการทางขีดความสามารถที่จะใช้เหตุผลอย่างใคร่ครวญ คิดอย่างมีตรรกะ และประเมินผลในเชิงวิเคราะห์จากการสอนที่เชี่ยวชาญและมีแรงบันดาลใจที่ดี
- เปิดโอกาสให้นักเรียนพัฒนาจินตนาการ อารมณ์และมิตินทางสร้างสรรค์ของตนต่อชีวิตด้วยกิจกรรมและโครงการต่างๆ ด้านการวางแผนด้วยสมองซีกขวาแบบเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปกติ
- ให้โอกาสนักเรียนมีการเรียน การฟังและการร่วมมือร่วมกัน โดยทางโครงการและโครงการต่างๆ ทั้งหมด
- จัดโครงการและวิธีการที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นทางเชาวน์ปัญญาในตัวนักเรียน และปลูกฝังทัศนคติในด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและการค้นคว้าส่วนตัวเพื่อช่วยเหลือพวกเขาให้สามารถจัดการกับข้อเรียกร้องในชีวิตที่เกิดขึ้นใหม่ๆ อยู่เสมอ
- พัฒนาในตัวนักเรียนและให้ข้อมูลด้านมุมมองเชิงวิเคราะห์ต่อสื่อสารมวลชน เครือข่ายทางสังคมและวิธีการสื่อสารอื่นๆ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากเทคโนโลยี เพื่อที่พวกเขาจะสามารถแยกแยะตัวเลือกส่วนตัวต่างๆ แทนที่จะถูกสื่อต่างๆ ครอบงำเอา
- พัฒนาวัฒนธรรมชีวิตและความสมบูรณ์พูนสุขในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาและโครงการต่างๆ เพื่อที่นักเรียนจะสามารถจัดการ

กับสภาพการณ์ความเครียดต่างๆ และวิกฤติส่วนตัวด้วยความ
อดทนและในแบบที่มีวุฒิภาวะ

- สถาบันจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ตต่างๆ มีพลังในการทดลอง
วางแผนหลักสูตร วิธีการสอนต่างๆ และวัฒนธรรมสถาบันที่
สอดคล้องกับค่านิยมแก่นต่างๆ ในแนววมงฟอร์ต เพื่อสร้างรูปแบบ
ทางการศึกษาสำหรับโลกใหม่ที่กำลังก่อตัวขึ้นมา

5) ผลประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก

กิจกรรมทั้งหมดเกี่ยวกับเด็กนั้น มงฟอร์ตยึดประโยชน์สูงสุดของ
บุคคลเป็นข้อพิจารณาเบื้องต้น แผนการอันละเอียดของท่านในการจัดการ
โรงเรียนและห้องเรียน วิธีการสอนของท่าน ความเป็นห่วงเป็นใยของท่าน
ต่อความปลอดภัยและความสมบูรณ์พูนสุขของเด็กๆ และพัฒนาการทั้งครบ
ของเด็ก ซึ่งให้เห็นถึงข้อคิดอันสำคัญนี้ (ธรรมเนียมดั้งเดิมของซิสเตอร์คณะ
ธิดาปริธาณูม ข้อ 281 เรื่อยไป) แม้จะมีขีดจำกัดต่างๆ ทางวัฒนธรรมในยุค
นั้น ผู้เขียนชีวประวัติของท่านต่างบอกเราว่า โรงเรียนของมงฟอร์ตเป็น
สถานที่ซึ่ง “เด็กๆ พบตนเองในบรรยากาศที่น่าตื่นเต้น เกือบเหมือนกับเล่น
เกมส์หรือการเล่น” การจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ตในปัจจุบันถือว่าเด็ก
เป็นศูนย์กลางของพันธกิจทางการศึกษา เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้

- ให้ความมั่นใจต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐานของเด็ก รวมทั้งอาหาร
อย่างพอเพียง ความสมบูรณ์พูนสุขทั้งด้านร่างกายและจิตใจ และ
บรรยากาศที่ปลอดภัยทั้งในบริเวณ โรงเรียนและภายนอก

- ให้ความมั่นใจต่อการมีส่วนร่วมของเด็กๆ อันเหมาะสม ในด้าน
การตัดสินใจต่างๆ ที่ส่งผลต่อพวกเขา ทั้งในด้านสิทธิในตัวพวกเขา
ในฐานะบุคคลและในฐานะผู้ตัดสินใจอย่างรับผิดชอบในชีวิตวัย
ผู้ใหญ่ของพวกเขา
- กระบวนการเรียน/การสอนกระทำในแบบมีส่วนร่วม เพื่อดึงขีด
ความสามารถอันซ่อนเร้นในตัวเด็กทุกคนออกมา
- หลีกเลี่ยงการกีดกันทุกอย่างทางด้านเพศ ศาสนา วรรณะและชนชั้น
ไม่ว่าในด้านการรับเด็ก หรือในกระบวนการเรียน/การสอน
- การให้สิทธิในเชิงบวกในด้านการรับเด็กและกระบวนการเรียนรู้
อื่นๆ นั้น มุ่งต่อบรรดาผู้ด้อยโอกาสและตกขอบสังคม เช่นเด็กหญิง
ผู้ที่สังคมทอดทิ้งและอื่นๆ
- คำประกาศของสหประชาชาติเกี่ยวกับสิทธิเด็ก เป็นแนวปฏิบัติใน
การวางแผนหลักสูตร วิธีการสอน การบริหารและวัฒนธรรม
สถาบัน

6) ผู้ร่วมงานและการมีเครือข่าย

ผู้ร่วมงานและการมีเครือข่ายเป็นหนทางชีวิตของผู้ก่อตั้งคณะและ
บรรดาผู้บุกเบิกของเรา ชีวิตของมงฟอร์ตเองเป็นตัวอย่างของผู้ร่วมงาน
ต่างๆ ในพันธกิจของท่าน โลกปัจจุบันแบ่งบานในด้านผู้ร่วมงานและการ
ทำงานเป็นกลุ่ม ดังที่สมัชชาคณะฯ ครั้งที่ 30 ได้ให้ข้อคิดว่า “ปัจจุบันโลกมี
ลักษณะของการสร้างเครือข่ายระหว่างกลุ่มและพระศาสนจักร โดยวิถีชีวิต
จิตของการเป็นหนึ่งเดียวกัน เราได้รับการเชิญชวนให้ดำเนินชีวิตร่วมกับคน

อื่นๆ และสิ่งนี้ต้องขยายไปสู่ผู้คนที่ไม่น่าใจดีทุกคน” (ข้อ 37) ผู้ร่วมงานในฐานะค่านิยมทางพระวรสารและในฐานะเป็นเครื่องมือทางยุทธศาสตร์นี้จะเป็นจริงในการจัดการศึกษาในแนวทางฟอรั่ต์ได้ด้วยการ

- แนะนำชุมชนทางการศึกษาที่กว้างขวางขึ้นไป ถึงชีวิตและวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษาในแนวทางฟอรั่ต์
- เสริมพลังแก่บรรดานักเรียน ครู ผู้ปกครองและผู้ร่วมงานอื่นๆ ในด้านการจัดการศึกษา ให้มีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในพันธกิจแนวทางฟอรั่ต์
- ฝึกฝนบรรดานักเรียนในด้านทักษะทาง EQ ที่จะทำให้พวกเขามีความเป็นมนุษย์ เข้าใจและเอื้ออาทรต่อกันและกันและต่อมนุษย์ทั่วโลก
- อำนวยความสะดวกในด้านการสร้างกลุ่มและความร่วมมือกันในกลุ่มนักเรียนและครู ทั้งด้านหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- แบ่งปันทรัพยากรต่างๆ โครงการและสถานที่กับสถาบันการศึกษารอบข้าง เพื่อมีบทบาททางการอำนวยความสะดวกต่อการศึกษาในเขตนั้น
- มีเครือข่ายกับทั้งผู้รับผิดชอบฝ่ายรัฐและเอกชนในด้านการศึกษา เพื่อส่งเสริมกันและกันและให้การสนับสนุนต่อบรรดาผู้ที่ด้อยโอกาสต่างๆ
- เสริมพลังกลุ่มเพื่อนมฟอรั่ต์ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในแนวทางฟอรั่ต์ในทุกระดับ รวมไปถึงการวางแผน การนำไปปฏิบัติ การตรวจสอบและการประเมินผล

7) เคารพต่อชุมชนของชีวิต (Community of Life)

การจัดการศึกษาในแนวทางฟอรั่ต์ยอมรับว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหมดนั้นขึ้นต่อกันและกัน และชีวิตทุกรูปแบบมีคุณค่าไม่ว่ามนุษย์จะยอมรับหรือไม่ก็ตาม ดังนั้นสิ่งสร้างทั้งหมดต้องได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพและใส่ใจตามที่พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ได้ทรงตรัสว่า “สภาพแวดล้อมคือของขวัญจากพระเจ้าสำหรับทุกคน และในการที่เราใช้พวกมันนั้น เราต้องรับผิดชอบต่อคนยากจน ต่อชนรุ่นอนาคตและต่อมวลมนุษยชาติทั้งหมด” (*Caritas in Veritate* ข้อ 48) เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ การจัดการศึกษาในแนวทางฟอรั่ต์จะ

- ปลุกฝังบรรดานักเรียนให้เคารพและใส่ใจต่อชุมชนของชีวิตในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ
- ลด นำกลับมาใช้ใหม่ และหมุนเวียนการใช้วัสดุต่างๆ ที่ใช้กันในระบบบริโภค
- ใช้พลังงานอย่างระมัดระวังและมีประสิทธิภาพ
- ปรับแนวทางชีวิตให้ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและจำกัดความต้องการทางวัตถุ
- พัฒนาวัฒนธรรมสถาบันซึ่งแสดงออกถึงความเคารพและการใส่ใจต่อชุมชนของชีวิต
- ยอมรับค่านิยมและหลักการต่างๆ ในปฏิญญาโลก (Earth Charter) เป็นแนวทางของการอุทิศตนต่อการใช้ทรัพยากรของโลกด้วยความเคารพและอย่างยั่งยืน

8) แสวงหาความเป็นเลิศ

ความเป็นเลิศเป็นตราแสดงมาตรฐานสูงของการจัดการศึกษาใน
แนววมงฟอร์ต อย่างไรก็ตาม ดังที่มงฟอร์ตสั่งสอนเราไว้ สิ่งนี้ไม่ได้มาจาก
“การทำตามแนวคิดและแฟชั่นฝ่าย โลกอย่างละเอียด” (LEW ข้อ 75) หรือใช้
เทคโนโลยีขั้นสูง หรือตำแหน่งสูงๆ และเหรียญรางวัลต่างๆ แต่ความเป็น
เลิศนี้วัดจากความพยายามเป็นเจ้าของปัญหาที่แท้จริง ผลของปัญหาแบบนี้
นั้น ในมุมมองของมงฟอร์ตแล้วคือขีดความสามารถที่จะ “ตัดสินใจด้วย
การวินิจฉัยอย่างละเอียดอ่อนและด้วยการพุ่งพลัง ความกระตือรือร้นและ
ความคลั่งไคล้อย่างลึกกล้าต่อทุกสิ่งที่ดี ขีดความสามารถในการสื่อ
ประสบการณ์ทางปัญหาที่แท้จริงต่อผู้อื่นด้วยความมั่นใจ และคุณธรรม
ต่างๆ ของความเชื่อที่มีชีวิตชีวา ความวางใจที่มั่นคง ความรักอันร้อนรน
ความพอเหมาะพอควรอย่างมีระบบ รอบคอบที่สุด ยุติธรรมอย่างครบครัน
และความอดทนอันไม่มีลดถอย” (ดู LEW ข้อ 91-99) การศึกษาที่ส่งเสริม
การแสวงหาความเป็นเลิศเช่นนี้จะมีลักษณะของ

- บรรยากาศด้านการศึกษาที่ช่วยนักเรียนทุกคน ตามแต่ความถนัด
ของแต่ละคน เพื่อพัฒนาขีดความสามารถทางสังคม มานุษยวิทยา
ชีวิตจิต อารมณ์ ร่างกายและวิชาการ
- บรรดานักเรียน ครูและคนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการศึกษา มี
วัฒนธรรมในการร่วมมือและการร่วมกันทำงานในระดับสูง
- ขีดความสามารถของนักเรียนในการตัดสินใจเลือกในชีวิต อันเป็น
ผลของการวินิจฉัยแบบผู้ใหญ่ตามการเรียกร้องขององค์ปัญญานี
รันดร์ และเต็มใจลงทุนลงแรงกับตัวเลือกนั้นๆ

- การปรากฏตัวในสถาบันเป็นเปอร์เซ็นต์สูงของบรรดานักเรียนจาก
“กลุ่มที่โลกทอดทิ้ง” ซึ่งมีการจัดเตรียมโครงสร้างสนับสนุนอัน
จำเป็นเพื่อบรรลุความเป็นเลิศเหมือนคนอื่นๆ
- สถาบันที่อ้าแขนรับ โดยที่ผู้คนทุกความเชื่อ ทุกวัฒนธรรมและทุก
กลุ่มสังคมอาจเติบโตร่วมกันและสร้างสายสัมพันธ์ที่ถาวรและมีความ
หมาย
- เปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆ และความก้าวหน้าทางวิธีสอนเพื่อ
กระบวนการเรียนการสอนอย่างเต็มที่
- ตระหนักอย่างสูงต่อสถานะแวดล้อม เคารพต่อชุมชนของชีวิต และ
ความต้องการของมนุษย์อนาคต
- เคารพต่อสิทธิมนุษยชนของทุกคน โดยเฉพาะของส่วนที่ประปราย
ที่สุดของสังคม
- มีศิษย์เก่าในเปอร์เซ็นต์สูงที่สะท้อนถึงคุณภาพขององค์ปัญญา อัน
เป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ต และมีส่วนร่วมใน
การการสร้างโลกที่ยุติธรรม เป็นพี่น้องกันและยั่งยืนในส่วนต่าง

5. สภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ต

ในที่นี้ “สภาพแวดล้อมทางการศึกษา” หมายถึงบรรยากาศ การ
ปกครองและการจัดการสถาบัน เนื่องจากการจัดการศึกษาในแนววมงฟอร์ต
อยู่นอกเหนือการเรียนรู้ทางสมองออกไปและรวมไปถึงการพัฒนาด้าน
สังคม อารมณ์และจิตวิญญาณของไม่เพียงแต่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้
เท่านั้น แต่รวมถึงการสอนด้วย สภาพแวดล้อมในสถาบันที่ปฏิบัติและ

ดำเนินชีวิตตามหลักการต่างๆ ของการจัดการศึกษาในแนวทางพอร์ตซึ่งมีคุณค่าใหญ่หลวง เป็นไปได้ที่จะปลูกฝังสภาพแวดล้อมเช่นนี้ในสถาบันที่มีลักษณะของการเข้าใจและยอมรับ ส่งเสริมและสนับสนุน เคารพและรับผิดชอบต่ออีกและกัน สถาบันนี้ส่งเสริมการอ่านรับ มีโอกาสต่างๆ เท่าเทียมกัน สำเนิกของการร่วมเป็นเจ้าของ เป็นตัวของตัวเอง มีศักดิ์ศรีเห็นคุณค่าตนเอง มีสายสัมพันธ์ที่แท้จริง มีกระบวนการในการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพและมีทิศทางด้านชีวิตจิต ขณะที่การสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในแนวทางพอร์ตนั้นเป็นความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องทุกคน ผู้นำสถาบันจะเป็นผู้รับผิดชอบหลัก วิธีการที่ใช้คือ

- นำทิศทางการจัดการศึกษาแนวทางพอร์ต (MEC) มาปฏิบัติอย่างชัดเจน ซึ่งรวมทั้งระเบียบการด้านสิทธิและความรับผิดชอบต่อต่างๆ ของนักเรียน ครูและผู้ร่วมบริหารอื่นๆ
- แนวปฏิบัติของสถาบันเพื่อให้ความมั่นใจถึงการนำนโยบายต่างๆ ของทิศทางฯ ไปปฏิบัติ
- บรรดาครูในสถาบันแนวทางพอร์ตจะมีระเบียบการอันชัดเจนที่สอดคล้องกับทิศทางฯ นี้
- สภาพแวดล้อมของโรงเรียนจะให้ความมั่นใจต่อการศึกษาคือเนื่องในมิติต่างของทิศทางฯ และพัฒนาการ การนำไปปฏิบัติและการแบ่งปันข้อปฏิบัติที่ดีต่างๆ
- นโยบายต่างๆ ในการรับนักเรียน การว่าจ้างและการเลื่อนตำแหน่งครูซึ่งสะท้อนหลักการต่างๆ ของทิศทางการจัดการศึกษาในแนวทางพอร์ต

- บรรดานักเรียนในสถาบันแนวทางพอร์ตจะมีโอกาสต่างๆ ที่จะเข้าถึงมิติต่างๆ ของทิศทางฯ ด้วยการแสดงออกด้วยตนเอง ความรับผิดชอบต่างๆ และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- สถาบันในแนวทางพอร์ตจะมีปฏิริยากับสภาพรอบตนเองและชุมชนในวงกว้างออกไปอย่างสม่ำเสมอ มิใช่เพียงเพื่อทำให้มั่นคงด้วยหลักการของการจัดการศึกษาในแนวทางพอร์ตเท่านั้น แต่เพื่อเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมของตนเองด้วย

6. การสอน การเรียนรู้และการประเมินผล

การสอนและการเรียนรู้เป็นหัวใจของกระบวนการในระบบการจัดการศึกษา การนำทิศทางการจัดการศึกษาในแนวทางพอร์ตไปปฏิบัติจำต้องใช้แนวทางบูรณาการต่อการสอนและการเรียนรู้ สิ่งนี้หมายถึงการผสมผสานโครงการ จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา ทรัพยากร วิธีการ การทดสอบและการประเมินผลต่างๆ นอกจากนี้แล้ว กระบวนการจะต้องมองเห็นข้อเรียนออกไปและสร้างผู้ร่วมงานระหว่างบรรดาสมาชิกของชุมชนการศึกษาด้วย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการนำทิศทางฯ ไปปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ จำต้องคำนึงถึงแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดดังต่อไปนี้คือ

- ทักษะและความเชี่ยวชาญต่างๆ ที่จะต้องเรียนรู้นั้นมีระบุไว้อย่างชัดเจนในเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์ต่างๆ ของกระบวนการสอนและการเรียนรู้ จะต้องรวมเข้าในทุกด้านของหลักสูตร โดยเริ่มตั้งแต่มั่นตอนแรกๆ ต้องให้ความสำคัญเท่าเทียมกันต่อองค์ประกอบด้าน

สมองพอๆ กับด้านสังคม อารมณ์ และชีวิตจิตใจ (ค่านิยม ทักษะคติ พฤติกรรม และประสบการณ์ต่างๆ)

- วิธีการสอนและบรรยากาศในสถาบันและในห้องเรียนควรสอดคล้องกับค่านิยมต่างๆ ของทิศทางฯ การนำแนวคิดเรื่องผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและวิธีการต่างๆ ที่เน้นด้านประสบการณ์ซึ่งบรรดานักเรียนจะมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา และพัฒนาสำนึกของการเป็นหนึ่งเดียวกัน การสร้างสรรค์และการเห็นคุณค่าของตนเอง นั้นเป็นสิ่งสำคัญ บทบาทของครูนั้นจะเป็นยิ่งกว่าผู้อำนวยความสะดวก ผู้นำการเรียนรู้และผู้ให้การปรึกษา
- เรื่องที่จะสอนและเรียนรู้จะต้องรวมเอาหลักการทิศทางฯ ที่ปรับให้เข้ากับแต่ละบริบททางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ไว้ด้วย
- การประเมินผลและการทดสอบเป็นอีกด้านหนึ่งที่สำคัญในทิศทางฯ เครื่องมือที่เหมาะสมในการทบทวน ประเมิน และวัดผลที่ออกมา และกระบวนการของทิศทางฯ นั้นต้องได้รับการพิจารณาด้วยหลักการต่างๆ เช่น ความโปร่งใส (มาตรฐานและเหตุผลต่างๆ ในการให้คะแนน) คุณภาพ (มาตรฐานเดียวกันทั้งหมด) และความยุติธรรมต้องนำมาใช้ในการทดสอบบรรดานักเรียน นอกเหนือจากการประเมินผลทักษะทางสมองแล้ว จะต้องรวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงทางมุมมองและค่านิยมต่างๆ ที่บรรดานักเรียนได้เปลี่ยนไปด้วย เนื่องจากเป็นการลำบากที่จะประเมินสิ่งเหล่านี้โดยใช้เครื่องมือต่างๆ อันเป็นที่ยอมรับ จึงต้องจัดการหาเครื่องมือใหม่ๆ ที่เหมาะสมขึ้นมา

7. ทิศทางการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตคือทิศทางร่วมกัน

การตระหนักถึงเป้าหมายต่างๆ ของทิศทางการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตนั้นเป็นกระบวนการที่เรียกร่องการมีส่วนร่วมอย่างมีชีวิตชีวา และการมีส่วนร่วมของบรรดาผู้ร่วมงานประเภทต่างๆ เนื่องจากรัฐมีหน้าที่กำหนดนโยบายทั่วไป จัดสรรทรัพยากรและตั้งมาตรฐานในการประเมินต่างๆ จึงจำเป็นที่การจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตจะต้องมีปฏิสัมพันธ์อันใกล้ชิดและให้แรงกระตุ้นด้วย สังคมโดยรวมสร้างบรรยากาศที่จำเป็นและให้ความสนับสนุนต่อทิศทางฯ แต่บรรดาผู้ร่วมงานที่สำคัญที่สุดเพื่อความสำเร็จของทิศทางฯ นั้น นอกเหนือจากบรรดานักเรียนเองแล้วคือ บรรดาครู หัวหน้าสถาบันและผู้ปกครอง การเตรียมพร้อมและการอุทิศตนของพวกเขาต่อพันธกิจอาจสร้างหรือทำลายการนำทิศทางฯ นี้ไปปฏิบัติได้ ดังนั้นการเตรียมพวกเขาจึงสำคัญมาก

1) เตรียมบรรดาครูสำหรับการนำทิศทางฯ ไปปฏิบัติ

บทบาทที่สำคัญของบรรดาครูในการเปลี่ยนแปลงส่วนตัวและทางสังคมนั้นเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้ว อย่างไรก็ตามถ้าบรรดาครูจะดำเนินบทบาทของพวกเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพในการนำทิศทางฯ ไปปฏิบัตินั้น จะต้องมีการฝึกฝนอย่างหนัก สิ่งนี้เป็นความสำคัญที่สุดในบรรดาลำดับความสำคัญต่างๆ ครูจะดำเนินตามทิศทางฯ อย่างมีประสิทธิภาพไม่ได้ ถ้ามีเพียงการได้รับข้อมูลของมิติหรือหลักการต่างๆ เท่านั้น จะยังเป็นเช่นนี้มากขึ้นถ้าข้ามพ้นแนวทางการศึกษาปัจจุบันที่กระจัดกระจายและหันไปรับแนวทางแบบบูรณาการและการผสมผสานวิชาการสาขาต่างๆ ตามวิสัยทัศน์

ของทิศทางการจัดการศึกษาฯ ความสำคัญของความแน่นอนระหว่าง เป้าหมายและวิธีการเป็นอีกด้านหนึ่งที่สำคัญต่อทิศทางฯ รูปแบบการ ฝึกอบรมเชิงกระบวนการซึ่งบรรดาครูได้รับการกระตุ้นให้ตรวจสอบและ ประเมินแนวปฏิบัติของพวกเขาเอง จะนำไปให้เกิดการปรับปรุงแนวปฏิบัติ จากนั้นก็นำมาใคร่ครวญใหม่ อาจเป็นวิธีการอันมีค่าๆ ได้ จะต้องกระตุ้น บรรดาครูให้พิจารณาประเด็นต่างๆ ทางจรรยาบรรณและค่านิยมซึ่งเป็น พื้นฐานของทิศทางการศึกษาฯ รวมไปถึงทักษะด้านเทคนิคในการสอน ต้อง เน้นที่ความต้องการความรู้ ค่านิยมและกิจกรรมของครูในฐานะตัวแทนของ การเปลี่ยนแปลง

ที่สำคัญต่อความสำเร็จของทิศทางฯ เท่ากับรูปแบบการสอน และ ทักษะคิดต่างๆ ของบรรดาครูก็คือการอุทิศตนส่วนตัวของครู และการรู้สึกเป็น เจ้าของทิศทางฯ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นถ้าบรรดาครูได้เห็นประโยชน์ต่างๆ ของ ทิศทางฯ ในใจและในความคิด บรรดานักเรียนของพวกเขา และต่อสังคมในวง กว้าง บรรดาครูควรมีโอกาสได้ตรงต่อถึงโครงการและความหมายของมันต่อ พวกเขาและสถาบันในบรรยากาศของความไวใจและความมั่นคง บรรดาครู ควรได้รับการไวใจในด้าน โครงสร้างและการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ที่อาจจำเป็น เพื่อสร้างบรรยากาศในสถาบันที่เหมาะสมเพื่อความสำเร็จของทิศทางฯ

2) บทบาทผู้นำในทิศทางฯ

บทบาทผู้นำโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทิศทางฯ และความสำเร็จทาง จุดประสงค์ต่างๆ นั้นจะเน้นเกินไปนักคงไม่ได้ โดยที่ผู้นำในสถาบันเช่นต์ คาเบรียลทำหน้าที่ในระดับต่างกัน เช่น ทีมเจ้าคณะแขวงฯ คณะกรรมการ

การศึกษาแขวงฯ หมู่คณะท้องถิ่น บรรดาหัวหน้าแผนก บรรดาครูและผู้อื่น บทบาทของผู้อำนวยการเป็นจุดศูนย์กลางเปลี่ยนแปลง เขามีหลายบทบาทใน เวลาเดียวกัน บทบาทเหล่านี้รวมทั้งการเป็นเครื่องหมายของเอกภาพ ผู้นำ คนกลาง ผู้ตรวจสอบ ผู้กระจายข่าว ผู้แถลงข่าว ผู้บริหารจัดการ ผู้แก้ปัญหา ผู้จัดสรรทรัพยากร ผู้ต่อรอง ผู้ตั้งเป้าหมาย ผู้ประเมินผล ผู้ประสานงานด้าน หลักสูตร ครู และแบบอย่างของอาชีพ ค่านิยมส่วนตัวและในแนวมงฟอร์ต ต่างๆ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือผู้อำนวยการมีบทบาทที่สำคัญมากในความสำเร็จ ของทิศทางฯ หรือตรงกันข้าม ต่ออนาคตของทิศทางฯ เขามีอิทธิพลอย่างสูง ต่อวัฒนธรรมและบรรยากาศของสถาบัน ต่อวาระงาน ต่อการเปิดรับ ความคิดใหม่ๆ ต่างๆ และต่อความพร้อมที่จะทำให้วิสัยทัศน์ในแนวมง ฟอร์ตสำเร็จลง เนื่องจากวิสัยทัศน์และโลกทัศน์ของประสบการณ์ในแนวมง ฟอร์ตนั้นเป็นพื้นฐานของเป้าหมายทั่วไปที่เขาได้รับการเรียกร้องให้หล่อ หลอม ผู้อำนวยการก็ได้รับการชี้แนะจากสิ่งเดียวกัน และเป็นผู้ที่รับผิดชอบ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าชุมชนการศึกษาทั้งหมดจะเคลื่อนไปในแนวนี ความ เป็นผู้นำของเขามีลักษณะดังนี้

- อำนาจที่มาจาก การได้รับพลังจากวิสัยทัศน์ในแนวมงฟอร์ตและมี ความเข้าใจต่อการศึกษาว่าเป็นพันธกิจ
- มีวิสัยทัศน์ในแนวมงฟอร์ตและวัฒนธรรมสถาบันร่วมกันจนชุมชน การศึกษาทั้งหมดวิวัฒนาการไปเพราะความเป็นผู้นำของเขา
- เสวนากับรายบุคคลและกลุ่มในชุมชนการศึกษาเพื่อสืบทอด วิสัยทัศน์ กระตุ้นแรงบันดาลใจและทำให้เกิดความร่วมมือ

- มีความมั่นใจว่าเด็กเป็นศูนย์กลางของกระบวนการศึกษาทั้งหมด และสิทธิของเด็กได้รับการปกป้องและส่งเสริม
- จัดสรรเวลา ทรัพยากรและบุคลากรอย่างเพียงพอเพื่อความสำเร็จของจุดประสงค์ต่างๆ ของการศึกษาในแวนวงพอร์ต
- ส่งเสริมเครือข่ายที่สร้างสรรค์สำหรับชุมชนการศึกษาทั้งหมดเพื่อสร้างพลังร่วมกันอันจำเป็นเพื่อความสำเร็จของทิศทางการศึกษา
- ริเริ่มและหล่อเลี้ยงการเข้าร่วมขององค์กรการศึกษา ผู้วางนโยบาย สื่อมวลชน องค์กรรัฐและองค์กรนานาชาติอื่นๆ เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้รับแรงบันดาลใจให้เป็นหุ้นส่วนกับพันธกิจการจัดการศึกษาในแวนวงพอร์ต

3) ชุมชนเซนต์คาเบรียล

พันธกิจของคณะฯ นั้น แรกที่สุดเป็นความรับผิดชอบของหมู่คณะ ท้องถิ่นของภราดาแวนวงพอร์ตคณะเซนต์คาเบรียล สถาบัน/งานทางการศึกษา เป็นเครื่องมือแพรรธรรมที่มอบหมายต่อหมู่คณะเพื่อดำเนินพันธกิจให้ลุล่วงไป ดังนั้นหมู่คณะควรเป็นแหล่งสำคัญของแรงบันดาลใจและการแนะนำสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจทุกคน สิ่งนี้ยิ่งสำคัญเมื่อผู้อำนวยการมาจากบรรดาฆราวาส จำต้องมีการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอและมีความหมายระหว่างหมู่คณะและผู้อำนวยการเกี่ยวกับทุกด้านของพันธกิจ จะต้องมีการวินิจฉัยอย่างต่อเนื่องและจริงจังในบรรดาผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่ยิ่งสำคัญคือภายในหมู่คณะเอง เพื่อว่านโยบายทุกข้อและการนำไปปฏิบัตินั้นจะได้รับการนำทางโดยวิสัยทัศน์ม่งพอร์ต เพื่อที่จะบรรลุถึงสิ่งนี้

- อธิการของหมู่คณะในฐานะผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณและหัวหน้าตามกฎหมายของหมู่คณะและพันธกิจของหมู่คณะ จำต้องตื่นตัวอยู่เสมอเพื่อให้มั่นใจว่าอยู่ในแนวเดียวกับวิสัยทัศน์ของคณะและลำดับความสำคัญต่างๆ ของแขวง
- ผู้อำนวยการในฐานะผู้นำการแพรรธรรมด้านพันธกิจทางการศึกษา ต้องทำให้มั่นใจว่าหมู่คณะได้รับข้อมูลอย่างสม่ำเสมอถึงทุกด้านของพันธกิจ และการตัดสินใจต่างๆ กระทำลงไปโดยผู้มีหน้าที่ที่เหมาะสม
- ให้ความมั่นใจต่อการมอบอำนาจในหมู่คณะ

4) บรรดาผู้ปกครองเป็นผู้ร่วมงานในทิศทางการศึกษา

บรรดาผู้ปกครองและผู้ใหญ่อื่นๆ ในแวดวงสัมพันธ์ของครอบครัวมีบทบาทสำคัญในกระบวนการศึกษา สิ่งนี้ยังเป็นความจริงเมื่อมีแนวคิดทางการศึกษาว่า เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงอันส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล มีวิธีการหลากหลายซึ่ง “ผู้ใหญ่ที่สำคัญ” ในชีวิตของนักเรียนอาจเข้าร่วมได้ มาตรฐานต่อไปนี้อาจใช้เป็นแนวทางได้บ้าง

- อำนวยความสะดวกต่อการสื่อสารสองทางที่มีความหมายและอย่างสม่ำเสมอ ระหว่างบ้านและสถาบัน
- สถาบันการศึกษากลายเป็นศูนย์ทรัพยากรโดยบรรดาผู้ปกครองจะเรียนรู้ทักษะในด้านการเป็นผู้ปกครองและทักษะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อพัฒนาการของเยาวชน

- บรรดาผู้ปกครองได้รับการสนับสนุนให้กระทำในส่วนที่ช่วยเหลือการเรียนรู้ของบรรดานักเรียน
 - สถาบันการศึกษายินดีรับความสนับสนุนและความช่วยเหลือจากบรรดาผู้ปกครองในโครงการต่างๆ ของสถาบัน
 - บรรดาผู้ปกครองกลายเป็นหุ้นส่วนในการตัดสินใจต่างๆ ที่ส่งผลต่อเด็กๆ และบรรดาครอบครัว
 - ทรัพยากรต่างๆ ของชุมชนถูกใช้เพื่อสร้างความเข้มแข็งต่อสถาบันการศึกษา ครอบครัวและการเรียนรู้ของนักเรียน
- มาตรฐานแต่ละข้อเหล่านี้ให้โอกาสมากมายเพื่อทำให้กระบวนการของทิศทางการส่งเสริมความสมบูรณ์พูนสุขและประสิทธิผลแก่บรรดานักเรียน

8 ให้ความมั่นใจในการตอบข้อซักถาม

ความสำเร็จของทิศทางการเป็นความพยายามร่วมกัน การตรวจสอบและประเมินผลในด้านต่างๆ ในระดับต่างๆ จะให้ความมั่นใจในการตอบข้อซักถามจากกระบวนการของมัน ที่จริงนั้นมันถูกสร้างจากวิธีการที่คณะฯ ใช้อ้อยู่ โครงการของหมู่คณะ (C 44, 78) การเสวนาในหมู่คณะ การประชุมกรรมการบริหารและหัวหน้าแผนก การประชุมสมาคมครู-ผู้ปกครอง การเสวนาส่วนตัวระหว่างผู้อำนวยการและกรรมการบริหาร การตรวจสอบเป็นระยะจากผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง การตรวจเยี่ยมโดยผู้นำของคณะ สิ่งเหล่านี้เป็นโอกาสที่จัดไว้เพื่อให้ความมั่นใจในการตอบข้อซักถามและการวินิจฉัย กระบวนการที่แนะนำให้ทบทวนตนเองในระดับส่วนตัวโดยทุกคนที่เกี่ยวข้องในพันธกิจ เริ่มจากอธิการบ้านและผู้อำนวยการ ด้วยความ

พยายามของตนเองเพื่อบรรลุถึงทิศทางฯ นี้ เป็นวิธีการที่สำคัญเพื่อให้ความมั่นใจในการตอบข้อซักถาม กลไกต่างๆ ที่เหมาะสมจะต้องถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มั่นใจต่อการตรวจสอบและประเมินผลในระดับต่างๆ การตรวจสอบของอธิการต่างๆ เป็นโอกาสเพื่อการสำรวจตรวจตรา การใคร่ครวญ การศึกษาต่อเนื่องและการทำทิศทางฯ ให้เป็นปัจจุบัน

9. ยุทธศาสตร์เพื่อนำไปปฏิบัติ

โดยพื้นฐานแล้ว นโยบายเป็นทิศทางและการอุทิศตนชุดหนึ่งที่จะรวมถึงหลักการ คำจำกัดความและจุดประสงค์ต่างๆ สิ่งเหล่านี้กลายเป็นมาตรฐานเพื่อการอ้างอิงทั่วทั้งระบบการศึกษาและสำหรับผู้ดำเนินการทางการศึกษาทุกคน กรอบของนโยบายสำหรับการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตมิได้หมายถึงเพียงว่า ระบบการศึกษาตระหนักถึงและซึมซับไปด้วยโครงสร้างในแนวมงฟอร์ตเท่านั้น แต่รวมถึงมิติต่างๆ ในแนวมงฟอร์ตในการจัดการศึกษาด้วย โดยเป็นทั้งเป้าหมายทางการจัดการศึกษาและมาตรฐานอันทรงคุณค่า กระบวนการนำไปปฏิบัติในระดับสถาบันควรรวมไปถึงการยอมรับแนวทางด้านการมีส่วนร่วมเพื่อปรับนโยบายให้เข้ากับสภาพที่แท้จริง ต้องให้ความมั่นใจต่อความคล่องจงในการรับนโยบายมาใช้ ด้วยการสร้างการรวมพลังระหว่างทิศทางการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตและสภาพต่างๆ ของท้องถิ่น บรรดาสถาบันการศึกษาต่างมีอำนาจที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างเป็นตัวของตัวเองในการตัดสินใจภายในกรอบที่เป็นที่ยอมรับของกันและกัน

ยุทธศาสตร์การนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพที่รวมไปถึง
มาตรการ กลไก ความรับผิดชอบและทรัพยากรต่างๆ ที่ระบุไว้ชัดเจนนั้น
สำคัญต่อความสำเร็จของนโยบาย ยุทธศาสตร์การนำไปปฏิบัติอย่าง
สอดคล้องจะหลีกเลี่ยงช่องว่างระหว่างนโยบายและแนวปฏิบัติ และให้ความ
มั่นใจว่าการนำไปปฏิบัตินั้นไม่กระจุกกระจาย ไม่สอดคล้องหรือเฉพาะ
การณ์ คัดชนิต่างๆ ของการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างดีจะรวมทั้งการเตรียม
ยุทธศาสตร์ของแขนงๆที่มีการแบ่งภาระ ระบุความรับผิดชอบต่างๆ การ
สื่อสารและขั้นตอนการร่วมมือต่างๆ และกรอบเวลาพร้อมคัทสนิตที่ระบุได้
การสร้างความร่วมมือของผู้ดำเนินการที่เหมาะสมจะสร้างความมั่นใจต่อ
ความคล่องจงในการนำไปปฏิบัติ คัทสนิต่างๆ เพื่อวัดการนำนโยบายไป
ปฏิบัติจะรวมถึงการจัดสรรทรัพยากรอย่างพอเพียง การสร้างกลไกต่างๆ ที่
เหมาะสมเพื่อการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพของบรรดาผู้ร่วมบริหารใน
การพัฒนา นโยบายและการนำไปปฏิบัติ การสื่อสารและการประสานงานใน
หมู่ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่างกันออกไป และกลไกที่จำเป็นในการตอบข้อ
ซักถาม ข้อเสนอแนะบางข้อเพื่อความมั่นใจในการนำเอกสารนี้ไปปฏิบัติคือ

- สื่อสารเอกสารไปทั่วทั้งคณะเพื่อว่าภราดาทุกคนในทุกหมู่คณะจะ
ได้เข้าใจและอุทิศตนต่อจิตตารมณ์และข้อแตกต่างอันละเอียดอ่อน
ของนโยบาย และหาวิธีนำไปปฏิบัติในสภาพแวดล้อมของตน
- สื่อสารเอกสารไปยังบรรดาผู้ร่วมงานการจัดการศึกษาในแนวมง
ฟอร์ต เพื่อว่าพวกเขาจะได้เข้าใจเป้าหมายของนโยบาย รับไปเป็น
ของตนและหาวิธีการทำให้เป็นจริงขึ้นมา

- ฝึกอบรมผู้ร่วมงานบางคนให้เป็นผู้ให้การปรึกษาและเป็นสมาชิกใน
กลุ่มตรวจสอบเพื่อการนำทิศทางฯไปปฏิบัติ
- นโยบายแขนงที่มีพื้นฐานบนทิศทางฯอันเป็นที่ยอมรับกัน โดยทาง
กระบวนการมีส่วนร่วม
- เขียนกรอบปฏิบัติของสถาบัน โดยคำนึงถึงสภาพในท้องถิ่น โดยทาง
กระบวนการมีส่วนร่วม
- คณะกรรมการการศึกษาของแต่ละแขนงมีบทบาทในเชิงป้องกันใน
ด้านการส่งเสริมการนำนโยบายไปปฏิบัติ สังเกตถึงการริเริ่มต่างๆ
จากบางสถาบัน/งาน และสื่อสิ่งนี้ไปทั่วแขนงทั้งในทางการให้
กำลังใจและการเรียนรู้ร่วมกัน
- มีรายงานประจำปีของการนำนโยบายไปปฏิบัติจากแต่ละสถาบันส่ง
คณะกรรมการการศึกษา ความช่วยเหลือที่เป็นไปได้ซึ่งบางสถาบัน
ต้องการ ได้รับการตอบสนอง และมีการส่งเอกสารเกี่ยวกับการ
นำไปปฏิบัติที่ดีที่สุดส่งเป็นจดหมายเวียนเป็นระยะๆ
- การประชุมอธิการบ้านและผู้อำนวยความสะดวกเป็นโอกาสในการ
แบ่งปันประสบการณ์ต่างๆเกี่ยวกับการนำไปปฏิบัติในสถาบัน/งาน
ของตน
- อธิการใหญ่เยี่ยมเยียนหมู่คณะต่างๆ โดยถือว่าการนำนโยบายไป
ปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของการให้กำลังใจและการประเมินผล
- แต่ละแขนงขอรายงานจากแต่ละสถาบันในด้านการนำนโยบายไป
ปฏิบัติเป็นระยะๆ

- แขนงต่างๆ จะส่งโครงการการจัดการศึกษาของแขนงบนพื้นฐานของทิศทางฯ ไปให้ศูนย์กลางคณะฯ

10. สรุป

จากความรวดเร็วซึ่งโลกกำลังประสบกับการเปลี่ยนแปลงนั้น เอกสารใดก็คงไม่สามารถจับประเด็นต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับการศึกษาในแนวมงฟอร์ตไว้ได้หมด การกำหนดนโยบายใดๆ ก็ตามจำเป็นต้องได้รับการทบทวนเป็นระยะๆ หรือบ่อยๆ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ทิศทางฯ นี้เสนอแนะเป็นแผนพื้นฐานที่ควรนำทางการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ต โดยได้ระบุถึงค่านิยมและมิติต่างๆ ของการจัดการศึกษามงฟอร์ตที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ ก็ตาม ทิศทางฯ นี้ให้รายละเอียดของกระบวนการและวิธีการต่างๆ ที่จำเป็นต้องได้รับการทบทวนบ่อยๆ เสมอๆ

สิ่งที่สำคัญอยู่ตรงการสื่อทิศทางฯ นี้ไปยังบรรดาผู้ร่วมงานในการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ต โดยเริ่มจากหมู่คณะต่างๆ ของคณะเซนต์คาเบรียลและบรรดาผู้นำต่างๆ ต้องสร้างการรวมพลังอย่างเพียงพอในหมู่ผู้ร่วมงานในด้านการศึกษาเพื่อให้บรรลุผลอย่างเต็มที่ แน่แน่นอนว่า การตรวจสอบและการประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญเพื่อความสำเร็จของการนำนโยบายใดๆ ไปปฏิบัติ เครื่องมือสำหรับการประเมินผลนี้จะต้องได้รับการคิดค้นขึ้นมาในระดับท้องถิ่น แขนงและคณะ จากความจริงที่ว่า การจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ตมีเป้าหมายเพื่อการเปลี่ยนแปลงของแต่ละคนและสังคม เครื่องมือต่างๆ ในการประเมินผลจะต้องมีทั้งคุณภาพและปริมาณ ในการวิเคราะห์ขั้นสุดท้ายนั้น ความสำเร็จของนโยบายขึ้นอยู่กับการอุทิศตนของ

บรรดาผู้ที่ผู้นำ แนวทางที่อุทิศตนและมีทิศทางผู้อ่อนน้อมของพันธกิจการจัดการศึกษาจะเป็นการมีส่วนให้อันตรงค่าที่บรรดาสมาชิกในแนวมงฟอร์ตไปกับสังคมในศตวรรษที่ 21.

ภาคผนวก 1

มุมมองย่อยๆ เกี่ยวกับประเพณีการจัดการศึกษา

คณะเซนต์คาเบรียลในแควมวงฟอร์ด

1. การศึกษาในแควมวงฟอร์ด

ก. แรบงบันดาลใจจากมวงฟอร์ด

ประวัติศาสตร์การจัดการศึกษาในแควมวงฟอร์ดนั้นย้อนหลังไปถึงกริฌอง เดอ มวงฟอร์ด (1673-1716) ผู้ก่อตั้งภราดามวงฟอร์ดคณะเซนต์คาเบรียล ผลกระทบจากชีวิตของท่านในฐานะผู้แสวงหาองค์ปัญญาสวรรค์ ในฐานะผู้ทำตามตัวอักษร และในฐานะผู้รื้อร่นแสดงออกในการดำเนินการในฐานะผู้ให้การศึกษาแก่เยาวชนและเด็กๆ ตั้งแต่เป็นนักเรียนหนุ่มที่แซงต์ซูลปีสในกรุงปารีสแล้ว มวงฟอร์ดลงแรงในการสอนคำสอนแก่เด็กยากจนและคนงานที่รายได้น้อยซึ่งไม่มีโอกาสได้ศึกษาเลย ตั้งแต่ที่ท่านเริ่มงานแพรธรรม ท่านอุทิศเวลาเพื่อให้คำแนะนำต่อเยาวชนที่เป็นนักเรียน ในรายงานการแพรธรรมที่เมืองปัวติเอร์ของท่าน ท่านให้ข้อสังเกตว่า “กระผมอบรมเด็กนักเรียนชาย 13-14 คนประมาณ 1 ชั่วโมงทุกอาทิตย์” ในเมืองเดียวกันนี้ซึ่งท่านเป็นอธิการบ้านคนยากไร้ (1701-1703) ท่านให้คำแนะนำเด็กๆ ประมาณ 200 คนในด้านการฝึกอบรมด้านศาสนา ในช่วงที่ท่านทำงานพันธกิจนั้น ได้ตั้งโรงเรียนการกุศลสำหรับทั้งเด็กชายและหญิงขึ้น

5 ปีสุดท้าย (1711-1716) อาจถือได้ว่าเป็นช่วงที่ประสบผลที่สุดในชีวิตของมวงฟอร์ด โดยทำงานอย่างไม่หยุดหย่อนทั้งในเมืองและชนบทของสังฆมณฑลลา โรแซล และ ลูซง ช่วงปีเหล่านี้แสดงออกถึงแรงกระตุ้นอย่างเร่งเร้าในตัวท่านเพื่อก่อตั้งโรงเรียนการกุศลต่างๆ เพื่อช่วยบรรดาเยาวชนให้เก็บเกี่ยวผลจากการศึกษาและทำให้ความเชื่อของพวกเขาลึกซึ้งยิ่งขึ้นไป มวงฟอร์ดเรียกซิสเตอร์คณะธิดาปริชาญาณให้เดินทางมาที่ลา โรแซลใน ค.ศ. 1715 เพื่อดูแลโรงเรียนหญิง ในปีเดียวกันนั้นเองท่านมอบให้บรรดาภราดาในหมู่คณะพระจิตดูแลการศึกษาของเด็กชาย บรรดาภราดาได้รับมรดกฝ่ายโลกส่วนใหญที่ท่านมีในพันธกรรมสุดท้ายของท่าน เพื่อให้พวกเขาสามารถดำเนินพันธกิจด้านการศึกษาต่อไป “... และที่ดินสองผืนที่ภรรยาของท่านรื้อโทแห่งโววังมอบให้ และบ้านเล็กๆ ที่ท่านสุภาพสตรีสูงศักดิ์มอบให้ ถ้าก่อสร้างที่นั่นไม่ได้ก็ยกให้บรรดาภราดาจากหมู่คณะพระจิตใช้เพื่อจัดเป็นโรงเรียนการกุศล... เครื่องประดับทุกชิ้นในตอนนีที่เมืองนังด์ยัก ไกอราดาที่ดำเนินการด้านโรงเรียนให้สอย ทรายที่โรงเรียนยังคงตั้งอยู่ที่นั่น (w)”

ในช่วงที่การศึกษาอันเป็นที่ชื่นชอบเริ่มแพร่หลาย มวงฟอร์ดอุทิศเวลามากมายเพื่อเรียนรู้ถึงวิธีการสอนต่างๆ ซึ่งกำลังวิวัฒนาการขึ้นมาในค่อนัน โดยต้องขอขอบคุณต่อผู้บุกเบิกเช่น ฌอง บัปติส เดอ ลา ซาล ในธรรมเนียมดั้งเดิมของซิสเตอร์คณะธิดาปริชาญาณและในหนังสือชื่อความรักขององค์ปัญญานิรันดร์ ท่านได้เขียนจุดมุ่งหมายและวิธีการจัดการศึกษาในแควมวงฟอร์ดไว้ ตามความคิดของมวงฟอร์ดแล้ว เป้าหมายของการศึกษาคือการเติบโตอย่างครบครันของเด็กเพื่อที่จะตระหนักถึงเป้าหมายสูงสุดของ

พวกเขาในการเป็นหนึ่งเดียวกับสวรรค์ มาตรการต่างๆ ด้านการบริหารมีความจำเป็นเพื่อให้สิ่งนี้บรรลุผล ท่านเห็นว่า “เพื่อความมีระเบียบซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปราน จึงต้องวางกฎเกณฑ์ขึ้นมา 1) เกี่ยวกับครูที่จัดการ โรงเรียน 2) เด็กๆ ที่ได้รับการสอนที่นั่น 3) เวลาที่อยู่ในโรงเรียน 4) สถานที่สำหรับสอนเรียน 5) การเรียนและกิจปฏิบัติฝ่ายจิตตามประเพณีที่นั่น 6) รางวัลที่จะให้ 7) การลงโทษที่ต้องจัดการ (RW 275-292)” ด้วยสิ่งนี้ท่านห้ามลัทธินิยมเฉพาะกาล (ad hocism) ใดๆ ทั้งสิ้นในกระบวนการศึกษา ปกป้องสิทธิต่างๆ ของบรรดาผู้ร่วมบริหาร โดยเฉพาะเด็กๆ ท่านใช้วิธีการใหม่ๆ เช่น การศึกษาแบบให้เปล่า จับกลุ่มนักเรียนตามอายุ รวมทั้งรางวัลและความสำเร็จไว้ด้วย ผสมผสานศาสนาและการหล่อหลอมค่านิยมให้เข้ากับวิชาฝ่ายโลก และการเตรียมบรรดาครูให้มีสำนึกในด้านกระแสเรียกและพันธกิจ

ข้อคิดของมงฟอร์ตในด้านการศึกษาอาจแยกได้เป็น 5 หลักการใหญ่ๆ คือ

- เด็กเป็นศูนย์กลางของกระบวนการจัดการศึกษา ความต้องการและขีดความสามารถต่างๆ ของเด็กแต่ละคนจะต้องได้รับการประเมินและยอมรับ (RW 288-289)
- จุดประสงค์ของการศึกษาก็เพื่อหาความรู้ ส่งเสริมความดีงามฝ่ายจิตของเด็กทุกคน ปลูกฝังขีดความสามารถในการแยกแยะปัญหาแท้จากปัญหาเทียมและดำเนินชีวิตตามนั้น (RW 281, LEW)
- ต้องจัดการศึกษาโดยไม่เก็บเงินเพื่อที่ว่าจะได้ไม่มีเด็กคนใดถูกกีดกัน (RW 286)

- ระเบียบ วินัยและชีวิตภายในเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอันทำให้การศึกษามีประสิทธิผลและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (RW 290-291)
- บรรดาครูได้รับการฝึกฝนให้มีส่วนในกระแสเรียกและพันธกิจด้านการศึกษา ครูต้องมีความรู้และถือตามค่านิยมต่างๆ ที่ตนสอน (RW 275, 284-286)

ข. จิตตารมณ์บุคลิกของคาเบรียล เดอแ

บาทหลวงคาเบรียล เดอแผู้กลายเป็นอัศวินการของคณะต่างๆ ในครอบครัวมงฟอร์ตใน ค.ศ. 1821 ได้ให้แรงกระตุ้นใหม่ต่อพันธกิจด้านการศึกษาของบรรดาภราดา ในค.ศ. 1835 ภราดา 33 ท่านและนวกชนจากบ้านแม่ซึ่งพวกเขาใช้ชีวิตและมีพันธกิจร่วมกับหมู่คณะของคณะพระแม่มาได้ย้ายไปอยู่ในอีกบ้านหนึ่งในหมู่บ้านแซงต์ โลริง ซัวส์ แซฟว์ เพื่อที่จะดูแลต่อการศึกษาเป็นสำคัญ ดังนั้นคณะภราดาเซนต์คาเบรียลจึงถือกำเนิดขึ้นมา เช่นเดียวกับมงฟอร์ตที่อยู่ก่อนหน้าท่าน คาเบรียล เดอแได้รับอิทธิพลจากใฝ่ใจให้การศึกษานักบุญฌาน บัปติส เดอ ลา ซาล สำหรับมงฟอร์ตเป็นเด็กยากจนในสังคม โดยเฉพาะบรรดาคนยากจนที่รับจ้างแรงงานเป็นผู้ไร้ประโยชน์จากมงฟอร์ต แต่คาเบรียล เดอแให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อการศึกษาของเด็กชายและหญิงที่หูหนวกและดังนั้นจึงพูดไม่ได้ ในค.ศ. 1809 ท่านได้เริ่มโรงเรียนพิเศษสำหรับบรรดาเด็กเหล่านี้ที่โอเร ซึ่งเป็นสถาบันแรกๆ สถาบันหนึ่งในศตวรรษที่ 19 มีการก่อตั้งสถาบันใหม่อีก 6

แห่งระหว่าง ค.ศ. 1833-1841 โรงเรียนเด็กชายมีภราดาเป็นผู้ดำเนินการและสำหรับเด็กหญิงอยู่ในความดูแลของซิสเตอร์คณะธิดาปริชาญาณ

ในช่วงที่วิธีการสอนเด็กหูหนวกยังไม่ได้รับการพัฒนานั้น เดอแอกกระตุ้นบรรดาภราดาให้ทำการค้นคว้าในด้านนี้ไปพร้อมๆ กับการสอน การมีส่วนร่วมให้โดยภราดาอเล็กซิสที่เมืองลิลใน ค.ศ. 1850 (*Cheirologie ภาษามือ*) และของภราดาอัลสเล็มใน ค.ศ. 1853 (*การสอนภาษาฝรั่งเศสให้คนหูหนวกและใบ้*) เป็นผลมาจากงานบุกเบิกนี้ ในเดือนกรกฎาคม 1841 ท่านได้วางแผนจัดการศึกษาสำหรับคนตาบอดโดยสำเร็จลงใน ค.ศ. 1843 ไม่นานหลังท่านสิ้นใจลง นี่เป็นประเพณีที่ยังคงดำเนินอยู่ในขณะนี้จนถึงปัจจุบัน

ในธรรมนูญสำหรับภราดาที่ท่านเขียนขึ้นใน ค.ศ. 1838 คาเบรียล เดอแอกเขียนอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเป้าหมายและจุดประสงค์ต่างๆ ทางการจัดการศึกษา และทัศนคติทั่วไปที่บรรดาภราดาควรมีเพื่อเป็นนักการศึกษาที่มีประสิทธิผล

- บรรดาภราดาจะจดจำเสมอว่าเด็กๆ ที่อยู่ในความดูแลของพวกเขา นั้น พระเจ้าเองทรงมอบให้พวกเขาดูแล โดยมีเป้าหมายเพื่อสอนพวกเขาให้ทราบว่า จะรักและรับใช้พระองค์อย่างไร ดังนั้นหน้าที่แรกของบรรดาภราดาต้องเป็นการแสดงต่อพวกเขาว่า พวกเขามีหน้าที่อะไรและฝึกฝนพวกเขาให้ปฏิบัติคุณธรรม (ข้อ 1)
- เพื่อที่จะสามารถบรรลุเป้าหมายนั้น บรรดาภราดาจะต้องใส่ใจให้แรงบันดาลใจในด้านความไว้วางใจ เคารพและซื่อสัตย์โดยไม่ยอมให้กลายเป็นความสนิทสนมจนเลยเถิด (ข้อ 2)

- บรรดาภราดาจะมีความสัมพันธ์กับเด็กๆ อย่างสุภาพแต่เด็ดขาด ไม่ปล่อยให้ไร้ระเบียบ และเมื่อต้องดิเตียนหรือลงโทษ บรรดาภราดาจะไม่แสดงออกว่าทำตามใจตนเองหรือแสดงอารมณ์โมโห (ข้อ 3)
- บรรดาภราดาจะพยายามระงับอารมณ์ฉุนเฉียวเพราะความเลินเล่อเกร ไร้มารยาทของเด็กๆ บรรดาภราดาจะปฏิบัติตนโดยไม่เห็นแก่หน้าตา ความตรงต่อเวลา ศรัทธาและสำรวมจะเป็นแบบอย่างต่อทุกคน (ข้อ 4)

ค. ให้การศึกษาแก่นักการศึกษา

วิสัยทัศน์ทางการจัดการศึกษาของมงฟอร์ตและคาเบรียล เดอแอกลึกซึ้งและละเอียดมากยิ่งขึ้นในสมัยภราดาเออเยน มารีย์ ผู้เป็นอธิการของคณะภราดาเซนต์คาเบรียลตั้งแต่ ค.ศ. 1862 ถึง 1883 ท่านเน้นที่สุดในด้านการฝึกฝนและการอบรมภราดาและครูให้เป็นผู้นำและผู้ร่วมงานในการจัดการศึกษาในแนวมงฟอร์ต

- การจัดการศึกษาที่แท้จริงและมีความหมายควรมีเป้าหมายที่การอบรมนักเรียนทั้งครบ “การเลี้ยงดูเด็กนั้นประกอบทั้งการปลูกฝังในด้านความคิดและพรสวรรค์ของเด็ก และที่สำคัญคือหล่อหลอมใจเขาให้มีคุณธรรมและทำให้เขามีจิตใจเข้มแข็งในแนวทางของพระบัญญัติของพระเจ้า”

- ฝึกฝนและให้การอบรมบรรดาภราดาทั้งในด้าน “คุณธรรมและวิชาการ” จะทำให้พวกเขาสามารถเป็นผู้นำทางการศึกษาในแนวทางฟอรัต์ที่มีประสิทธิผล นักบวชที่เป็นนักการศึกษาควรเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ปฏิบัติในสิ่งที่ตนสอน มีความพอดีระหว่างด้านความศักดิ์สิทธิ์และด้านฝ่ายโลก
- คุณภาพต่างๆ ที่ครูที่ดีต้องมี “มี 3 สิ่งที่ครูต้องมีเพื่อความสำเร็จในบทบาทของเขา คือ 1) ครูรู้วิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี 2) ครูทราบถึงขนาดของขีดความสามารถของลูกศิษย์ 3) ครูถือปฏิบัติในด้านศิลปะของการสื่อสาร การมีความรู้ต่างๆ ยังไม่เพียงพอ ยังมีคุณภาพอื่นอีกที่จำเป็นคือ พฤติกรรมอันสง่างาม นิสัยที่น่ารัก ใจดี ยุติธรรม เข้าพบได้ง่าย และเคารพต่อผู้ที่มีความสามารถน้อยที่สุด ระแวงระวังเครื่องครัดและมีพลังในการขจัดอันตรายออกไป ป้องกันความชั่วร้าย และคอยควบคุมบรรดาผู้ที่เล่นเลื้อหรือควบคุมยาก เขาจำเป็นต้องมีจิตตารมณ์ด้านปัญญาที่ระลึกถึงเป้าหมายของการจัดการศึกษาอยู่เสมอด้วย...” (มกราคม 1868)
- การให้การอบรมครูในด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญ “ครูที่ไม่ชอบเรียนรู้นั้น ไม่เพียงไม่เหมาะสมที่จะสอนเยาวชนเท่านั้น แต่แน่นอนว่ายังไร้ความสามารถในการสอนด้วย สิ่งนี้เป็นความจริงทั้งในด้านวิชาการและด้านคุณธรรม ผู้ที่ไม่ก้าวหน้าก็ถอยหลัง...” (กรกฎาคม 1864)

ง. แก่นของการแสดงออกทางพระพรพิเศษของคณะเซนต์คาเบรียลในแนวทางฟอรัต์

สังคายนาวาทีกันที่สองเชิญชวนนักบวชทุกคนให้มีส่วนร่วมในพันธกิจทั่วไปของพระศาสนจักรตามแนวทางพระพรพิเศษของตน กฎของชีวิตของภราดาฟอรัต์คณะเซนต์คาเบรียลเขียนไว้ว่าการจัดการศึกษาโดยเฉพาะต่อเด็กๆ และเยาวชนตามจิตตารมณ์พระวรสารคือการแสดงออกทางพระพรพิเศษเบื้องต้น (ดู RL 11, C 7) บางมิติของพันธกิจนี้ตามแนวทางของธรรมนูญคือ

1. มีส่วนร่วมในพันธกิจของพระศาสนจักร

“การมีส่วนร่วมอย่างมีชีวิตชีวาในพันธกิจแพร่ธรรมของพระศาสนจักรของท่าน

ในฐานะภราดาคณะเซนต์คาเบรียลคนหนึ่ง

อยู่ในการศึกษาเป็นพิเศษ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเยาวชนในโรงเรียน...

ครูและนักการศึกษา

ที่อุทิศตนต่ออาชีพที่ท่านรัก

ซึ่งท่านเคารพต่อความจำเป็นเร่งด่วนและกฎเกณฑ์ต่างๆ

ท่านแสดงออกว่าแผนการของพระเจ้าต่อมนุษย์

นั้นรวมไปถึงความลึกซึ้งทั้งหมดของมนุษย์

ท่านประกาศถึงความศักดิ์สิทธิ์ของทุกสิ่งที่ถูกเนรมิตสร้างขึ้นมา

ในขณะเดียวกัน ชีวิตของท่านเองแสดงออกว่า

โลกนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้า” (RL 63)

“บรรดาภราดามีส่วนให้ต่อการเบ่งบานของจิตตารมณ์พระวรสารด้าน
อิสรภาพและความรัก และมีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดทิศทางของวัฒนธรรม
มนุษย์สู่การเผยแผ่พระวรสาร ภราดาช่วยเหลือเยาวชนให้พัฒนา
บุคลิกภาพของพวกเขา... ให้ค้นพบความหมายในชีวิตพวกเขาและ
ตระหนักต่อความรับผิดชอบต่างๆ ต่อบรรดาเพื่อนมนุษย์ของพวกเขา” (C
91)

2. คนยากจนคือตัวเลือกพิเศษ

“สถาบันอุทิศตนเองต่อการให้การศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเยาวชน
เด็กๆ ยากจน บรรดาผู้ถูกทอดทิ้ง ปรับตัวเองไม่ได้ดีหรือพิการในทาง
ใดทางหนึ่ง” (C89)

3. ความยุติธรรม เป็นหนึ่งเดียวกันและการสร้างเครือข่าย

“การถวายตนทั้งครบของท่านต่อพระเจ้า
เรียกร้องความรักที่อุทิศตนและมีพลวัตต่อทุกคน
เป็นห่วงบรรดาคนยากจนในท่ามกลางพวกเขา
ท่านจะแสดงบทบาทของท่านในการคืนชนของมนุษยชาติ
สู่ความก้าวหน้า
โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านกิจการต่างทางการศึกษา” (RL 14)

“บรรดาภราดาให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมร่วมกันของนักการศึกษา
ผู้ปกครองและองค์กรสายอาชีพอื่นๆ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในเชิงพัฒนาการ

ทางวัฒนธรรม สังคมและเทคโนโลยีของประเทศ พวกเขาพยายาม
อย่างดีที่สุดเพื่อดึงบรรดาเยาวชนเข้าสู่งานนี้... ขณะกระทำพันธกิจใน
ฐานะนักการศึกษา ภราดาแสดงออกถึงการเป็นหนึ่งเดียวกันกับทุกคน
ที่คืนชนเพื่อความยุติธรรม” (C 92)

4. การให้การอบรมด้านศาสนา

“ด้วยความซื่อสัตย์ต่อพระพรพิเศษด้านธรรมทูตของท่านนักบุญ
หลุยส์ มารี เดอ มงฟอร์ต สถาบันตั้งคุณค่าสูงกับพันธกิจที่สำคัญของ
การให้การศึกษาเยาวชนและผู้ใหญ่ในด้านความเชื่อ ในแนวทางนี้
สถาบันจัดหาโอกาสต่างๆ สำหรับบรรดาภราดาเพื่อให้ความมั่นใจต่อ
การฝึกอบรมด้านการสอนคำสอนอย่างต่อเนื่องและจริงจัง” (C 90)

2. เรียนรู้จากประวัติศาสตร์

นักบุญหลุยส์ มารี เดอ มงฟอร์ต (1673-1716) ได้ก่อตั้งสถาบันนักบวชสตรี
ชื่อ ซิสเตอร์คณะธิดาปริชาญาณ และคณะที่สองซึ่งประกอบไปด้วยภราดา
และบาทหลวง โดยเรียกชื่อคณะว่าคณะพระแม่มารีย์หรือคณะพระจิต อัคร
ราธิการคนเดียวรับผิดชอบต่อครอบครัวมงฟอร์ตทั้งหมด มีศูนย์กลางอยู่ที่
หมู่บ้านแซงต์ โลรัง ซัวร์ แซฟว์ ซึ่งมงฟอร์ตได้สิ้นใจลงและร่างถูกฝังอยู่ที่
พระญาณสอดส่องได้ทรงนำบาทหลวงคาเบรียล เดอ (1767-1841) ให้มา
เป็นอัคราธิการของครอบครัวมงฟอร์ต คณะต่างๆ ซึ่งกำลังจะล้มหายตายจาก
หลังการปฏิวัติฝรั่งเศสได้รับการ “ก่อตั้งขึ้นมาใหม่” โดยท่าน ต้องขอบคุณ
ในความกระตือรือร้นของท่านที่ทำให้สมาชิกของหมู่คณะเพิ่มขึ้นหลายเท่า

บรรดาภราดาที่ทำงานด้านการให้การศึกษาแยกตนเองจากหมู่คณะพระจิตหรือคณะพระแม่มาเรีย และมีชื่อใหม่คือ “ภราดาคณะเซนต์คาเบรียล” ชื่อนี้กลายเป็นชื่อทางการเมื่อคณะภราดาได้รับการรับรองให้สอนเรียนได้ทั่วประเทศฝรั่งเศสจากกฤษฎีกาของจักรพรรดินโปเลียนที่สามเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 1853 ประวัติศาสตร์ของภราดาคณะเซนต์คาเบรียลตั้งแต่เริ่มเป็นเอกเทศหลังสมัยบาทหลวงคาเบรียล เดออาจแบ่งได้เป็นส่วนเด่นๆ คือ ก) ศตวรรษที่ 19 ซึ่งคณะเกือบไม่ขยายข้ามเขตแดนประเทศฝรั่งเศสออกไปเลย ข) ช่วงสี่ทศวรรษแรกของศตวรรษที่ 20 ซึ่งคณะขยายตัวออกไปในหลายๆ ประเทศ ค) ช่วงสองทศวรรษหลังสงครามโลกครั้งที่สองที่มีการขยายตัวอย่างกว้างขวาง ง) และท้ายที่สุด ช่วงหลังสงครามเวตติกันที่สอง

ก) ภายในเขตแดนประเทศฝรั่งเศส (ศตวรรษที่ 19)

ศตวรรษที่ 19 มีเครื่องหมายจากการมีส่วนร่วมให้อย่างน่าสังเกตของบรรดาภราดาในการแพร่ขยายการศึกษาระดับประถมในประเทศฝรั่งเศส ในช่วงเวลานั้นการมีการศึกษาจำกัดขอบเขตอยู่แต่กับคนที่มั่งมีเงินมีทอง บรรดาภราดามีส่วนร่วมอย่างมีชีวิตชีวาในการทำให้การให้การศึกษากระจายออกไป ภราดาเริ่มหรือสนับสนุนโรงเรียนประถมเป็นร้อยๆ แห่งในส่วนต่างๆ ของฝรั่งเศส โดยเฉพาะในแถบตะวันตก ตะวันตกเฉียงใต้ (โพรแวง) ภาคกลาง (Auvergne) ภาคเหนือและรอบๆ กรุงปารีส ภราดาได้เริ่มโรงเรียนประจำที่สำคัญ ด้วยในระดับมัธยม โรงเรียนที่สำคัญที่สุดก็คือ โรงเรียนประจำที่แซงต์ โลรัง ชัวร์ แซฟว์ ที่ตั้งอยู่ติดกับบ้านแม่ของคณะ

อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมที่สำคัญที่สุดของภราดาในช่วงเวลานี้ อยู่ในด้านการจัดการศึกษาเพื่อคนหูหนวกตาบอด บรรดาเด็กเหล่านี้อยู่ในกลุ่มที่ยากไร้ที่สุดในสังคมฝรั่งเศส ต้องขอขอบคุณต่อการบุกเบิกเชิงริเริ่มของบาทหลวงคาเบรียล เดออา ทำให้ภราดาคณะเซนต์คาเบรียลและซิสเตอร์คณะธิดาปริษาญาณร่วมกันจัดการศึกษาให้กับกว่าหนึ่งในสี่ของเด็กหูหนวกตาบอดทั้งหมดที่ได้รับการศึกษาในประเทศฝรั่งเศสในตอนปลายศตวรรษที่ 19 ภราดาดูแล 9 โรงเรียนเพื่อคนหูหนวกและใบ้ และ 5 โรงเรียนสำหรับคนตาบอดในช่วงเวลานี้

ข. ดินแดนใหม่ๆ (1900-1945)

คณะเริ่มการก่อตั้งครั้งแรกนอกประเทศฝรั่งเศสในค.ศ. 1888 เมื่อภราดากลุ่มแรกเดินทางไปประเทศแคนาดา ภราดาเดินทางไปประเทศอียิปต์ด้วยพันธกิจแบบเดียวกันในค.ศ. 1890 แต่ช่วงเวลาของพลวัตด้านธรรมทูตที่แท้จริงของคณะตามที่มุ่งפורตปรารถนา เกิดขึ้นพร้อมกับกฎหมายการทำให้คณะนักบวชเป็นฆราวาสในประเทศฝรั่งเศสในตอนเริ่มต้นศตวรรษที่ยี่สิบ ความซื่อสัตย์ต่อกระแสเรียกนักบวชในช่วงวิกฤตินี้ช่วยให้ภราดาหลายๆ คนกลายเป็นธรรมทูตในส่วนต่างๆ ของทวีปยุโรป ในประเทศต่างๆ เช่น สวิตเซอร์แลนด์ ฮอลแลนด์ อังกฤษ เบลเยียม อิตาลีและสเปน ภราดาคนอื่นๆ ไปในแดนมิสซังที่ลำบากมากกว่าในประเทศต่างๆ แถบทวีปเอเชียและอาฟริกา ขณะที่การก่อตั้งในบางแห่งเช่นในประเทศเอธิโอเปียและสวิตเซอร์แลนด์นั้นดำเนินไปเพียงระยะสั้นๆ การก่อตั้งในที่อื่นๆ ส่วนมากรุ่งเรืองมีส่วนร่วมให้อย่างเป็นกอบเป็นกำต่อความต้องการด้านการศึกษาของ

บรรดาสังคมเหล่านี้ ที่สำคัญในช่วงเวลานี้คือการก่อตั้งในประเทศคาบอง มาดากัสการ์ และเบลเยียมคองโกในทวีปแอฟริกาและในประเทศไทย อินเดีย และสิงคโปร์ในทวีปเอเชีย ต้องขอบคุณต่อความรวดเร็วและความมีชีวิตชีวา ของคณะในตอนเริ่มต้นศตวรรษที่ 20 ทรานคาณะเซนต์คาเบรียลจึงฐานะ จากระดับสังฆมณฑลสู่ระดับสันตะสำนักในค.ศ. 1910 การได้รับการรับรอง เช่นนี้ทำให้คณะมีขีดความสามารถที่จำเป็นเพื่อขยายพันธกิจแก่ด้านการให้ ศึกษาแก่เด็ก ๆ และเยาวชนของคณะออกไปอีกหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

ก. ยุคทอง (1946-1965)

หลังจากวิกฤติของสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งรู้สึกอย่างมากโดยบรรดา ทรานคาในยุโรปและเอเชียอาคเนย์มากกว่าที่อื่น คณะได้เริ่มต้นใหม่เพื่อเผชิญ กับภาระการสร้างชาติทั้งในบรรดาประเทศที่ถูกทำลายล้างโดยสงครามและ บรรดาประเทศที่พ้นจากการเป็นอาณานิคมใหม่ๆ ในช่วงนี้มีการตั้งแขวง ใหม่ขึ้น 12 แขวง สถาบันขยายงานออกไปในอีก 11 ประเทศคือ บราซิล (1949) เซเนกัล (1954) มาเลเซีย (1955) ศรีลังกา (1956) อีรัก (1957) คองโก (1957) แอฟริกากลาง (1957) โคลัมเบีย (1961) เปรู (1962) คาเมรูน (1964) และวันดา (1965) ในช่วงนี้มีการเริ่ม โรงเรียนประถมและมัธยมนับจำนวน ร้อย วิทยาลัย ศูนย์ฝึกอาชีพ สถาบันต่างๆ เพื่อให้การศึกษาพิเศษและการ ริเริ่มอื่นๆ อีกจำนวนมาก ช่วงนี้อาจถือได้ว่าเป็นยุคทองของคณะในด้าน จำนวนทรานคาทั้งหมด การขยายตัวและความหลากหลายของการริเริ่มด้าน พันธกิจและการมีส่วนร่วมให้ต่อการสร้างชาติในส่วนต่างๆ ของโลก

ง. ช่วงหลังสังคายนาวาติกันที่สอง

ช่วงหลังสังคายนาวาติกันที่สอง คณะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ ในด้านการทำความเข้าใจตนเองของคณะและพันธกิจ การเรียกร้องจาก สังคายนานี้ให้ค้นหาพระพรพิเศษของผู้ก่อตั้งเสียใหม่ และการมี ประสิทธิภาพกับการฟื้นฟูส่งผลกระทบอย่างลึกซึ้ง คณะมีท่าทีและ โครงสร้างทางการบริหารเชิงนานาชาติมากยิ่งขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงทาง ประชากรศาสตร์ของสมาชิกจากซีกโลกภาคเหนือมาเป็นซีกโลกภาคใต้ ทรานคาเข้าร่วมงานมีบทบาทสำคัญยิ่งๆ ขึ้นในพันธกิจด้านการให้การศึกษา ของทรานคา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุโรปและแคนาดา บรรดาทรานคาจากเอเชีย ได้ไปเป็นธรรมทูตในหลายๆ ประเทศ เช่น ปาปัวนิวกินี (1968) โมริเชียส (1969) ฟิจิ (1973) ตองกา (1989) แทนซาเนีย (1983) มาดาร์กัสการ์ (1997) และฟิลิปปินส์ (1998) เช่นเดียวกันบรรดาทรานคาจากทวีปแอฟริกาขยายตัว ไปในประเทศไฮติ (1974) สาธารณรัฐกินีเนีย (1995) บุรุนดี (2006) และ เบลีจิกนา ฟาโซ (2007) ในปัจจุบันทรานคา มงฟอร์ตคณะเซนต์คาเบรียล ปรากฏตัวใน 33 ประเทศ ดำเนินการด้านพันธกิจทางการให้การศึกษาในทุก ด้าน ทั้งโรงเรียนประถม มัธยม มหาวิทยาลัย วิทยาลัย การศึกษาด้านเทคนิค โรงเรียนสำหรับผู้มีปัญหาทางกายและทางจิตใจ กิจกรรมด้านสังคมและ สิทธิมนุษยชน การฝึกอบรมด้านศาสนาและมานุษยวิทยา และอื่นๆ อีกมาก ทรานคายังคงมีส่วนให้อย่างมากในการสร้างโลกที่ยุติธรรมมากขึ้นและเป็นพี่ น้องกันยิ่งขึ้น โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากพระพรพิเศษของมงฟอร์ต และความกล้าหาญอย่างไม่กลัวเกรงในด้านพันธกิจของคาเบรียล เดแ

3. พันธกิจในแอมงฟอร์ตในปัจจุบัน การให้การศึกษาระบบไร้พรมแดน

สังคายนาวาทิกันที่สองเรียกร้องให้ทำการฟื้นฟู และปรับเปลี่ยน (aggiornamento) ในทุกระดับ คณะกรรมาธิการได้ถึงความจำเป็นแล้วในพันธกิจการจัดการศึกษาของตน แม้ก่อนที่พระศาสนจักรจะเรียกร้อง ตั้งแต่ ค.ศ. 1959 กรรมาธิการเบรียล มาร์ยี่ ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งอัคราธิการอยู่ ได้เชิญชวนคณะฯ ให้ดูสัญญาของกาลเวลาและใคร่ครวญถึงกระบวนการฟื้นฟูและปรับเปลี่ยนว่า

“ตามแนวทางที่การจัดการศึกษากำลังวิวัฒนาการไปทั่วโลก เราจำเป็นต้องทำการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการจัดการศึกษาของเรามากยิ่งขึ้น และบรรดานักการศึกษาได้รับการฝึกฝนในสาขาวิชาต่างๆ กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยมีความหลากหลายทางค่านิยมต่างๆ เพื่อปรับให้เข้ากับช่วงเวลาของเรา... ความล่าช้าอย่างมากในการเรียนรู้ด้านวิชาการทั้งด้านศาสนาและฝ่ายโลก และการเข้าใจถึงวัฒนธรรมต่างๆ โดยทั่วไปแล้วรู้สึกกันมากในหมู่กรรมาธิการของเรา มากกว่าที่เคยเป็นเมื่อ 30 หรือ 40 ปีก่อน”

กฎแห่งชีวิตและธรรมนุญได้รับการทบทวนเพื่อให้เหมาะสมกับความจำเป็นใหม่ๆ สมัชชาคณะครั้งต่อๆ มาได้ให้ทิศทางที่จำเป็นต่างๆ ในกระบวนการฟื้นฟูนี้ เช่น สมัชชาคณะครั้งที่ 27 (1989) เน้นว่าคณะทั้งคณะเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นต่อพันธกิจด้านความเป็นศาสนจักรของการแพร่ธรรมในโลกในช่วงเวลานี้

- ด้วยการมีส่วนร่วมในการวินิจฉัยด้านการเป็นผู้นำทางการศึกษาและ
- การอุทิศตนเชิงประกาศต่อความยุติธรรม

สมัชชาคณะครั้งอื่นๆ อธิบายหัวเรื่องเหล่านี้เพิ่มมากขึ้น สิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อพันธกิจด้านการจัดการศึกษาของกรรมาธิการในหลายๆ ทาง ความจำเป็นทางสังคมที่กำลังเปลี่ยนไป จำนวนกรรมาธิการในประเทศต่างๆ ทางซีกโลกภาคเหนือลดน้อยลงเรื่อยๆ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และองค์ประกอบอื่นๆ ส่งอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ด้วย แต่ละภาคพื้นของคณะฯ สนองตอบต่อสิ่งนี้ต่างกัน โดยเริ่มตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 ในกระบวนการเช่นนี้ พันธกิจด้านการจัดการศึกษาของกรรมาธิการได้ข้ามเขตแดนต่างๆ ของการจัดการศึกษาเชิงสถาบันเพื่อสนองตอบต่อความต้องการอันหลากหลายมากมายในโลก ตัวอย่างที่สำคัญบางตัวอย่างจากภาคพื้นต่างๆ คือ

ก. การเปลี่ยนแปลงในทวีปอเมริกา

- การปฏิวัติเงียบและรายงานจากคณะกรรมการผู้ปกครองในประเทศคานาดาจากผลของการทำให้เป็นไปตามโลกธรรมของระบบการศึกษาในทศวรรษที่ 1960 มีผลกระทบอย่างเด่นชัดต่อการศึกษาคาทอลิก สถาบันการศึกษาต่างๆ ของกรรมาธิการเช่นเซ็นต์คาเบรียลก็มีผลกระทบจากการปฏิรูปนี้ไปด้วย กรรมาธิการที่รู้สึกสบายๆ ในฐานะเจ้านายผู้เดียวในชั้นเรียน ถูกบังคับให้สอนบทเรียนพิเศษต่างๆ ใน

หลายชั้นเรียน ครูใหญ่ที่เคยเป็นใหญ่ในโรงเรียนของตน ในทันใด กลายมาเป็นหัวหน้าที่ต้องเดินทางของ 3 โรงเรียน

- บรรดาภรรยาคำน้อยลงเรื่อยๆ ใน “โรงเรียนของตน” แต่ร่วมมือกับนักบวชชายหญิงอื่นๆ และบรรดาฆราวาสร่วมงานในกิจกรรมร่วมกันที่กว้างขวาง พวกเขามอบโรงเรียนจำนวนหนึ่งให้ผู้อื่น โรงเรียนอื่นๆ เปลี่ยนสถานภาพของตนไปเป็น โรงเรียนช่วยเหลือ โดยมีฆราวาสเป็นหัวหน้า
- บรรดาภรรยาที่เกษียณจากสถาบันการศึกษาหันไปจับงานด้านสังคมและฝ่ายจิต บางคนเข้าไปในด้านที่ยังไม่ได้สำรวจกัน ตัวอย่างเช่น
 1. ในค.ศ. 1977 ภรรยาโรมัง ลองดรี อดีตอัคราธิการได้ตั้ง *Informat* เอเยนต์ที่เชี่ยวชาญ เพื่อช่วยสถาบันศาสนาต่างๆ ในพระศาสนจักรให้เข้าถึงความเป็นไปได้ต่างๆ อันไร้ขอบเขตของเทคโนโลยีด้านสื่อสารข้อมูลที่กำลังก่อตัวขึ้น
 2. ในค.ศ. 1980 ภรรยาท่านหนึ่งที่ตาบอดมาเป็นเวลานาน ได้สร้างบริการแนะแนวทางโทรศัพท์เพื่อคนตาบอด พิกการ ผู้สูงวัยและคนอื่นๆ ที่มีความจำเป็นที่สุด
 3. ในค.ศ. 1990 บ้านฝึกอบรมขั้นต้นดั้งเดิมถูกเปลี่ยนไปเป็นศูนย์กลางเพื่อผู้ติดยาเสพติด โดยให้ที่พักและการรักษาแก่พวกเขา

4. ถ่ายมาแซลได้เริ่มต้น *le Project Families* โดยอนุญาตให้ครอบครัวยากจนมาพักผ่อนครั้งละ 1 อาทิตย์ในกระท่อมขนาดครอบครัว
5. จากการฟื้นฟูในประเทศบราซิล บรรดาภรรยาเปลี่ยนจากระบบโรงเรียนอย่างเป็นทางการไปสู่การดูแลและให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสที่สุด ฝึกอาชีพสำหรับเยาวชน จัดอาหารและการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับเด็กๆ ในสลัมหรือเด็กข้างถนน และงานอภิบาลเป็นงานริเริ่มใหม่

ข. พัฒนาการในยุโรป

- ในประเทศอังกฤษ ภรรยาดาเนียล แฟร์วีสสร้างกลุ่มความเชื่อถือต่างๆ ที่เซาท์ฮอล ชายกรุงลอนดอนซึ่งมีประชากรประมาณ 70,000 คน โดยส่วนมากเป็นผู้อพยพจากเอเชียและแอฟริกาซึ่งมีความเชื่อถือทางศาสนาต่างกัน
- ที่เบลเยียม การดูแลโรงเรียนได้รับการถ่ายโอนไปสู่บรรดาผู้ร่วมงานด้วยความสำเร็จ บรรดาภรรยารับผิดชอบด้านการจัดกิจกรรม และการแนะนำเยาวชน
- ในประเทศสเปน บรรดาภรรยาเริ่มให้การฝึกอาชีพแก่ผู้ใหญ่ที่ตาบอดพร้อมไปกับหอพักในค.ศ. 1966
- ในค.ศ. 1990 โรงเรียน 4 แห่งในประเทศสเปนเริ่มเปิดโรงเรียนภาคค่ำให้กับผู้ปกครอง โดยให้การฝึกฝนในด้านจิตวิทยา หลักการสอน และบทเรียนในด้านความรับผิดชอบของผู้ปกครอง

- ในประเทศฝรั่งเศส ฆราวาสมากมายทำงานอย่างเต็มที่ในด้านการฝึกฝนนักการศึกษาในระดับประถม และมัธยมในสังฆมณฑล Clermont-Ferrand, Angers, Lille และ Nantes
- มีฆราวาอื่นๆ ที่มีบทบาทผู้นำในการศึกษาในฝรั่งเศสทั้งในระดับมัธยมและมหาวิทยาลัย เช่น ฆราวาฌียง ฟริอ็องท์ เป็นผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการสถาบันการนำคณิตศาสตร์ไปใช้ ฆราวา Roger Texier เป็นผู้อำนวยการสถาบันการฝึกอบรมอาจารย์และฆราวามีเกล ตายเย เป็นผู้อำนวยการศูนย์ภาษาที่มหาวิทยาลัยคาทอลิกที่อ็องเยร์
- ในประเทศอิตาลี บรรดาฆราวาได้สร้างกลไกต่างๆ เพื่อให้การสนับสนุน การเริ่มชีวิตใหม่และงานอภิบาลสำหรับเยาวชนที่มีความเสี่ยง
- หุ่นส่วนและแหล่งระดมทุนสำหรับโครงการต่างๆ ในแอฟริกาและเอเชียถูกตั้งขึ้นโดยบรรดาฆราวาในหลายประเทศ

ค. การริเริ่มในทวีปแอฟริกา

- ในค.ศ. 1971 บรรดาฆราวาเริ่มตั้งโรงเรียนแห่งแรก สำหรับคนหูหนวกในตอนกลางแอฟริกาทั้งหมดที่คองโก (บราซซาวิล) จากนั้นก็ตามด้วยโรงเรียนคนตาบอดในค.ศ. 1981
- ในค.ศ. 1990 โครงการการศึกษาสำหรับเด็กเร่ร่อนที่ Bangui ภายใต้ชื่อว่า *Sara Mbi Gazo* (ช่วยให้ฉันเป็นผู้ใหญ่)
- ที่บูทาเร ฆราวา เรเน ลิมารด์ อดีตที่ปรึกษาคณะฯ เป็นผู้อำนวยการองค์กรที่จัดการศึกษาต่อเนื่องให้กับผู้ไร้โอกาส

- ในค.ศ. 1985 ฆราวาจากประเทศอินเดีย ได้เริ่มโรงเรียนการเกษตรที่ Rujewa ประเทศแทนซาเนีย โรงเรียนพิเศษสำหรับคนหูหนวกเริ่มขึ้นในค.ศ. 2008
- ศูนย์สังคมและวัฒนธรรมที่ Toamasina ในมาดากัสการ์กำลังง่วนอยู่กับงานพัฒนาและเสริมพลังชุมชน

ง. ความหลากหลายในบรรดาแขวงต่างๆ ในประเทศอินเดีย

บรรดาฆราวาส่วนมากง่วนอยู่กับการให้การศึกษาในระดับประถม มัธยม และเทคนิคพร้อมกับดูแลหอพักเด็กและบ้านเด็กกำพร้า ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1970 ฆราวาได้ทำให้พันธกิจทางการศึกษาหลากหลายขึ้นในหลายๆ ด้าน ด้วยแนวทางต่างๆ เพื่อความจำเป็นของส่วนที่เปราะบางที่สุดของสังคม

- สถาบันเซนต์หลุยส์สำหรับคนหูหนวกตาบอดที่เมืองมัทราช ได้ขยายออกไปเป็นการศึกษาระดับสูง และเป็นการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแห่งเดียวในเอเชีย สถาบันการศึกษาและฝึกฝนผู้พิการอื่นๆ ได้ปรับตัวสู่ความจำเป็นใหม่ๆ เช่น ฆราวา V.K. George ริเริ่มวิทยาลัยครูที่ตุร่า เป็นการศึกษาพิเศษ การศึกษาที่รวมไปกับชุมชนในระดับต่างๆ เป็นแบบอย่างของพันธกิจของสถาบัน/องค์กรเหล่านี้ MCDS ที่เมืองเซนไนย์ ริเริ่มโดยฆราวาแพททริกคือองค์กรชุมชนองค์กรหนึ่ง
- ในค.ศ. 1974 ฆราวา ซีเอ็ม ยอแซฟ ออกจากงานสถาบันตามประเพณีนักบวชไปร่วมชีวิตกับคนยากจนใน “หมู่บ้านร่วม (Inserted community)” ที่บ้านเปตาในรัฐปีฮาร์ “การทดลองที่เปตา” เป็นกระบวนการพิเศษที่ไม่เหมือนใครในด้านการเสริม

พลังให้ชนบท สิ่งนี้เป็นแรงบันดาลใจต่อกลุ่มอื่นๆ ให้ดำเนินตาม ในแบบเดียวกัน งานของภราดาจอแซฟ ยอห์นที่อายัน โปรวัวในรัฐ ทามิลนาดู เป็นแบบอย่างถึงวิธีการแบบมงฟอร์ดในการ “อยู่กับคน ยากจน” ในแขนงอื่นๆ

- ในค.ศ. 1979 แขนงอินเดียกลาง ภายใต้การนำของภราดาเฟลิกซ์ อติตที่ปรึกษาคณะฯ ได้เริ่ม *Snehanilayam* (บ้านแห่งความรัก) ที่ สุริยเขต เพื่อผู้สูงวัยและผู้ยากจนใกล้สิ้นใจ
- ในค.ศ. 1983 ภราดาแมทธิว เอ็มเคกับภราดาอื่นๆ ได้เริ่ม “หมู่คณะ ร่วม” กับชุมชนเผ่าชวาราที่หมู่บ้านมานาปุรัมในรัฐอันดราประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมพลังพัฒนาการทางการเมืองและ เศรษฐกิจ ปัจจุบัน โครงการรวมไปถึง โรงเรียนมัธยมเฉพาะสำหรับเด็กๆ ในชุมชนเผ่าด้วย
- ภราดาโจส ดาเนี่ยลสอนความเป็นผู้นำแก่คริสตชนจัณฑาล (Dalit) เพื่อการมีสิทธิเท่าเทียมกันในการศึกษาและอาชีพการงาน
- หลายๆ โรงเรียนของภราดาที่ดำเนินการเพื่อชนชั้นกลางและชั้นสูง จะอุปถัมภ์โรงเรียนน้อง หรือโครงการนอกสถานที่เพื่อคนยากจน และผู้ตกขอบสังคม ตัวอย่างที่ดีคือ โรงเรียนเพื่อเด็กๆ ชาวเผ่าที่ หมู่บ้านคัมพูทูกิ โดยโรงเรียนมงฟอร์ดเยอร์การ์ด ที่ภราดาเยอร์ช คาลันกอดนุกเบิก การศึกษาในฐานะเป็นสิทธิพื้นฐานที่รัฐบาลออก กฎหมายออกมาเป็นความท้าทายต่อสถาบันแบบนี้ในปัจจุบันนี้
- ในค.ศ. 1990 ภราดาซีเรียคได้เริ่ม “มงฟอร์ดนิลายม” บ้านเด็กที่มี ความเสี่ยงเช่นเด็กเร่ร่อน ที่เมืองไฮเดราบัด ในปีเดียวกันภราดาเวกิส

เทคนาด ได้เริ่ม “หมู่คณะร่วม” ร่วมกับบรรดาสมาชิกจากคณะ นักบวชอื่นๆ และภราวาสที่มุชานาการ์ เมืองไฮเดราบัด โดยเรียกว่า เครือข่ายการริเริ่มของชาวบ้าน (PIN) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการจัดการ การศึกษาและการเสริมพลังต่อคนยากจนในเขตเมืองในสลัมต่างๆ 60 แห่ง รวมทั้งโรงเรียนประถม 26 โรงที่อยู่ในชุมชนสลัมด้วย

- ศูนย์ฝึกฝนด้านเทคนิคต่างๆ ได้ปรับตนเองให้เหมาะสมกับความ จำเป็นของโลกาภิวัตน์ โดยการขยายการบริการให้รวมไปถึงบรรดา เยาวชนที่เปราะบางที่สุด มิใช่เพียงในสถาบันเท่านั้นแต่รวมทั้งคน ภายนอกด้วย บ้านเด็กในเมืองไฮเดราบัดเป็นตัวอย่างที่ไม่เหมือน ใครของการปรับตัวเพื่อเปลี่ยนสภาพการณ์ต่างๆ ในด้านการให้ การศึกษาด้านเทคนิค ต้องขอขอบคุณต่อความสร้างสรรค์และความ กล้าหาญอย่างไม่หวาดหวั่นของภราดาโจส เวทที่คัดติล
- กลุ่มสิทธิเด็ก (MCRM) เริ่มที่ไฮเดราบัดในค.ศ. 2005 โรงเรียน เทคนิคมงฟอร์ดบาลาซา ได้พัฒนารูปแบบที่สำเร็จเพื่อให้มั่นใจว่า สิทธิเด็กเข้าถึงเด็กๆ ที่เปราะบางที่สุดในแถบชนบทด้วยการระดม ชาวบ้านระดับรากหญ้า
- *สถาบันสัมปนา* ให้การฝึกอบรมผู้แนะนำและนักจิตบำบัด เพื่อ การดูแลด้านจิตวิทยาและการฝึกอบรม เริ่มโดยแขวงเยอร์การ์ดที่ เมืองบังกาลอร์ในค.ศ. 1995 ในระดับวิทยาลัยที่สอนระดับ ป.โท และ ป.เอก ในสาขาจิตวิทยาและการแนะแนวในค.ศ. 1998
- ความเป็นผู้นำทางศาสนาและสังคมกลายเป็นอีกด้านหนึ่งของการมี ส่วนร่วมเป็นพิเศษของบรรดาภราดาในประเทศอินเดีย ภราดามานี

แมคคูนแนล อดีตที่ปรึกษาคณะฯ มีบทบาทเป็นศูนย์กลางของผู้นำของนักบวชในประเทศอินเดีย

- อัตลักษณ์ของนักบวชที่เป็นภราดา และการฝึกอบรมทางเทววิทยา และด้านชีวิตจิตเป็นด้านที่บรรดาภราดาเป็นผู้นำในอินเดีย วิทยาลัยวิทยาดิพด้านเทววิทยา และสถานักบวชที่เป็นภราดาในระดับชาติแห่งอินเดีย (NARBI) นั้นเริ่มต้นและพัฒนาโดยภราดาคณะเซนต์คาเบรียลเป็นส่วนใหญ่
- การศึกษาด้านกฎหมายและทนายความเพื่อเป็นวิธีการนำความยุติธรรมไปสู่คนจนเป็นด้านที่ค่อนข้างใหม่ของการมีส่วนร่วมโดยภราดาในปัจจุบัน

จ. เอเชียอาคเนย์

- แขวงประเทศไทยเป็นแขวงแรกที่ทำกรประเมินความบรรลุผลของจุดมุ่งหมายต่างๆ ของการศึกษาคณะเซนต์คาเบรียลในบรรดาโรงเรียน สิ่งนี้ก่อให้เกิดการปฏิรูปขนานใหญ่ทางการบริหาร
- ในค.ศ. 1969 ภราดาเบอร์นาร์ด แมรี ได้ก่อตั้งวิทยาลัยอัสสัมชัญธุรกิจกรุงเทพฯ ขึ้น โดยกระทรวงศึกษาธิการให้การรับรองในอีก 3 ปีต่อมาในชื่อ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ (ABAC) ในค.ศ. 1990 ABAC ได้รับการยกสถานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยโดยมีภราดามาร์ติน โกมลมาศผู้อยู่เบื้องหลังผลงานนี้ เป็นอธิการบดีท่านแรก
- ภราดาคาเบรียล ฟุเซ ได้ทำงานกับบรรดาผู้ลี้ภัยจากประเทศลาวที่ค่ายบ้านวินัยในทศวรรษที่ 1990 ยังมีภราดาอื่นๆ ที่ทำงานกับผู้ป่วยโรคเรื้อนและผู้ยากไร้ในส่วนอื่นๆ อีกด้วย

- บ้านเด็กที่สิงคโปร์และมาเลเซียก้าวหน้าไปอย่างมากในการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือเพื่อความยั่งยืน การศึกษาด้านเทคนิคสำหรับเด็กหญิงเป็นอีกด้านหนึ่งของลำดับความสำคัญในสถาบันเหล่านี้
- ศูนย์มงฟอร์ตสิงคโปร์ได้กระทำงานมากมาย เพื่อส่งเสริมชีวิตจิตของมงฟอร์ตและพระพรพิเศษของพระศาสนจักรในประเทศ

สรุป

การเริ่มสหัสวรรษที่สามเปิดสู่ความท้าทายและโอกาสต่างๆ สำหรับภราดาคณะเซนต์คาเบรียลในด้านพันธกิจแก่นของการให้การศึกษา ข้อเสนอแนะต่างๆ ข้างบนจากประวัติศาสตร์ของคณะฯ เป็นเครื่องชี้ถึงความกล้าหาญ การอุทิศตนและจิตตารมณ์ของการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ในคณะ เมื่อเผชิญกับความท้าทายต่างๆ ในอดีต สิ่งนี้เป็นมรดกที่ควรรักษาไว้ และนำไปใช้อย่างสร้างสรรค์เพื่อเผชิญหน้ากับระบบใหม่ของโลกที่กำลังเกิดขึ้น โดยต้องไม่หลงไปจากวิสัยทัศน์ในการก่อตั้งของมงฟอร์ตและคาเบรียล เดอแอด์วย

ภาคผนวก 2

เครื่องมือต่างๆ ระดับนานาชาติเพื่อการให้การศึกษา

บทนำ

ชุมชนนานาชาติยอมรับว่าสิทธิในการได้รับการศึกษานั้นสำคัญที่สุดเพื่อบรรลุสิทธิมนุษยชนข้ออื่นๆ โดยรวมทั้งสิทธิเพื่อการพัฒนาด้วย ดังนั้นเครื่องมือทางกฎหมายที่วางมาตรฐานสากลจึงเริ่มด้วยปฏิญญาสากลว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชน (1948) ที่ถือว่าสิทธิที่จะได้รับการศึกษานั้นเป็นเสมือนหัวใจ พวกเขาทั้งหมดผูกพันถึงการส่งเสริมและการพัฒนาสิทธิของมนุษย์ทุกคนเพื่อให้สนุกสานกับการได้เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพดี โดยไม่มีการกีดกันหรือแบ่งแยก

กฎหมายระดับชาติทั่วโลกเกี่ยวกับการจัดการศึกษาส่วนมาก ต่างถือตามพันธสัญญาเหล่านี้เพื่อว่าข้อผูกมัดของรัฐจะได้บรรลุผลด้วยการบรรจุสัญญาเหล่านี้เข้าไปในระบบกฎหมายของตน ยังมีคำประกาศ ข้อเสนอแนะ ปฏิญญาและแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ที่ไม่บังคับใช้แต่เป็นพันธะทางศีลธรรมต่อรัฐและองค์กรทางการศึกษาอื่นๆ เช่น ญัตติของฟอรัมคณะมนตรีความร่วมมือ

การรวบรวมเอกสารที่สำคัญที่เป็นเครื่องมือต่างๆ ทางการศึกษาของสหประชาชาติและยูเนสโก รวมไปถึงข้อประกาศและปฏิญญาต่างๆ นี้ก็เพื่อให้ข้อมูล สั่งสอน และก่อให้เกิดการอุทิศตนจากบรรดาผู้บริหารการศึกษาในแวมงฟอรัมทั้งหมด เพราะว่าการจัดการศึกษาแบบบูรณาการและเปิดกว้างเพื่อความยุติธรรมและการเป็นพี่น้องกันในโลก ซึ่งเครื่องมือสากลเหล่านี้ส่งเสริม ก็เป็นจุดประสงค์ของการจัดการศึกษาในแวมงฟอรัมด้วยเช่นกัน จุดประสงค์นี้แสดงออกอยู่ในทิศทางการจัดการศึกษาในแวมงฟอรัมแล้ว

ก. กฎเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งสหประชาชาติรับรอง

1. ปฏิญญาสากลด้านสิทธิมนุษยชน (1948)

มาตรา 26 (สิทธิในการได้รับการศึกษา)

1. ทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษา การจัดการศึกษาจะต้องให้เปล่าในขั้นเบื้องต้นและขั้นพื้นฐาน การศึกษาเบื้องต้นเป็นการศึกษาภาคบังคับ การศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพจะต้องให้ทุกคนเข้าถึงได้เท่าเทียมกันบนพื้นฐานของคุณธรรม
2. ทิศทางการจัดการศึกษานั้นเพื่อการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ของบุคลิกภาพมนุษย์และเพื่อสนับสนุนการให้ความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน การจัดการศึกษาจะส่งเสริมความเข้าใจ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและมิตรภาพในหมู่ชาติต่างๆ เชื้อชาติและกลุ่มศาสนาต่างๆ ทั้งหมด และจะส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ของสหประชาชาติเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ
3. ผู้ปกครองมีสิทธิพื้นฐานในการเลือกรูปแบบการศึกษาเพื่อลูกๆ ของตนเอง

2. อนุสัญญาสากลในเรื่องการกำจัดการกีดกันทางเชื้อชาติทุกรูปแบบ (1965)

มาตรา 5 (ไม่กีดกันในสิทธิเฉพาะต่างๆ)

ภาคีรัฐต่างๆ ดำเนินการห้ามและกำจัดการกีดกันทางเชื้อชาติทุกรูปแบบและรับประกันสิทธิของทุกคนโดยไม่มีข้อแตกต่างทางเชื้อชาติ ผิวสี หรือเผ่าพันธุ์ ให้มีความเท่าเทียมกันด้านกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการได้ยินดีกับบรรดาสิทธิเหล่านี้คือ

จ) สิทธิด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะคือ

5) สิทธิที่จะได้รับการศึกษาและการฝึกอบรม

มาตรา 7 (มาตรการแก้ไข)

ภาคีรัฐต่างๆ ดำเนินการใช้มาตรการต่างๆ ในทันทีและมีประสิทธิผล โดยเฉพาะในด้านการสอน การให้การศึกษ วัฒนธรรมและข้อมูลข่าวสาร โดยมีเป้าหมายเพื่อต่อสู้กับอคติต่างๆ ซึ่งนำไปสู่การกีดกันทางเชื้อชาติและส่งเสริมความเข้าใจ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและมิตรภาพในหมู่ชาติพันธุ์และเชื้อชาติหรือกลุ่มชนเผ่าต่างๆ รวมทั้งป่าวประกาศถึงจุดมุ่งหมายและหลักการต่างๆ ของกฎบัตรสหประชาชาติ คำประกาศเรื่องสิทธิมนุษยชน คำประกาศเรื่องการจัดทุกรูปแบบของการกีดกันเชื้อชาติและข้อตกลงนี้

3. อนุสัญญาสากลทางสิทธิต่างๆ ในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

(1966) มาตรา 13 (สิทธิในการได้รับการศึกษา)

1. ภาคีรัฐต่างๆ ในพันธสัญญานี้รับรองสิทธิทางการได้รับการศึกษาของทุกคน รัฐต่างๆ ยินยอมว่าการศึกษาจะเป็นไปในทิศทางเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์อย่างเต็มที่ และสำนึกต่อศักดิ์ศรีของมัน และจะส่งเสริมการเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน รัฐต่างๆ เห็นพ้องต้องกันว่าการจัดการศึกษาจะทำให้บุคคลทุกคนมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในสังคมเสรี ส่งเสริมความเข้าใจ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและมิตรภาพในหมู่ชาติและทุกเชื้อชาติ

ทั้งชนเผ่าและกลุ่มศาสนา และส่งเสริมกิจกรรมต่างๆของสหประชาชาติเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ

2. ภาครัฐต่างๆ ในพันธสัญญานี้รับรองว่า เพื่อที่สิทธินี้จะประสบผลสำเร็จอย่างเต็มที่นั้น

ก) การศึกษาระดับประถมจะเป็นการศึกษาภาคบังคับและให้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายสำหรับทุกคน

ข) การศึกษาระดับมัธยมที่มีรูปแบบต่างกันไป รวมทั้งด้านเทคนิคและสายอาชีพระดับมัธยม จะได้รับการจัดตั้งให้ทุกคนเข้าถึงและมีอยู่ทั่วไปด้วยวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสมและโดยเฉพาะการแนะนำเชิงก้าวหน้าในด้านการศึกษาที่ให้เปล่า

ค) การศึกษาระดับสูงนั้นทุกคนควรเข้าถึงได้อย่างทัดเทียมกันบนพื้นฐานของขีดความสามารถ ด้วยวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสมและโดยเฉพาะด้วยการแนะนำเชิงก้าวหน้าต่อการศึกษาที่ให้เปล่า

ง) การศึกษาขั้นพื้นฐานจะได้รับการส่งเสริมหรือเพิ่มจำนวนให้มากขึ้นเท่าที่เป็นไปได้สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่ได้อ่านหรือเรียนระดับประถมไม่จบ

จ) ดำเนินการพัฒนาระบบโรงเรียนในทุกระดับเสมอ ตั้งระบบร่วมมือกันขึ้นมาอย่างเพียงพอ และสภาพทางวัตถุในด้านการสอนจะได้รับการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ

3. ภาครัฐต่างๆ ในพันธสัญญานี้ดำเนินการเพื่อให้ความเคารพต่อเสรีภาพของบรรดาผู้ปกครอง และถ้าเป็นไปได้แล้ว มีการคุ้มครองทางกฎหมายเพื่อเลือกโรงเรียนให้ลูกของตนนอกเหนือไปจากโรงเรียนที่รัฐตั้งขึ้น โดยสอดคล้องกับมาตรฐานต่ำสุดที่รัฐกำหนดไว้ และให้ความมั่นใจด้านการให้การศึกษาทางศาสนาและศีลธรรมของบรรดาเด็กๆ ที่สอดคล้องกับความเชื่อของพวกเขา

4. ไม่มีส่วนใดของมาตรานี้จะถูกตีความไปในทางที่จะขัดขวางเสรีภาพส่วนบุคคล และองค์กรต่างๆ ที่ก่อตั้งและจัดการสถาบันทางการศึกษาทั้งหลาย ยึดถือเสมอต่อการปฏิบัติตามหลักการต่างๆ ที่มีเขียนไว้ในย่อหน้า 1 ของมาตรานี้และกับข้อกำหนดที่ว่า การศึกษาที่ให้ในสถาบันเหล่านี้จะสอดคล้องต่อมาตรฐานต่ำสุดที่รัฐอาจกำหนดไว้

มาตรา 14 (การนำการศึกษาระดับประถมไปปฏิบัติ)

แต่ละภาครัฐในพันธสัญญานี้ โดยตอนเริ่มตั้งเป็นรัฐยังไม่สามารถจัดการศึกษาภาคบังคับระดับประถมแบบให้เปล่าในเขตเมืองหรือดินแดนอื่นๆ ภายใต้การดูแลโดยรัฐของตน จะดำเนินการภายใน 2 ปีด้วยการวางแผนการและดำเนินการอย่างละเอียดเพื่อนำไปปฏิบัติในเชิงก้าวหน้าภายในเวลาที่สมเหตุสมผล โดยระบุไว้ในแผนการของหลักการจัดการศึกษาภาคบังคับที่ให้เปล่ากับทุกคน

4. อนุสัญญาในการกำจัดการกีดกันสตรีทุกรูปแบบ (1979)

มาตรา 10 (สิทธิที่จะได้รับการศึกษา)

ภาคีรัฐจะมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อกำจัดการกีดกันสตรี เพื่อให้เกิดความมั่นใจได้ว่าสตรีมีสิทธิเท่าเทียมกันกับบุรุษในการศึกษา และโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดความมั่นใจบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย

ก) ใช้เงื่อนไขเดียวกันสำหรับอาชีพและการแนะแนวด้านอาชีพ เพื่อการเข้าถึงการศึกษาต่างๆ และเพื่อจะได้รับวุฒิบัตรจากสถาบันการศึกษาต่างๆ ทุกประเภททั้งในชนบทและในเขตเมือง ความเท่าเทียมกันนี้จะมั่นใจได้ในการศึกษาระดับก่อนวัยเรียน ระดับทั่วไป ระดับเทคนิค สายอาชีพและการศึกษาระดับเทคนิคขั้นสูง รวมทั้งด้านการฝึกอาชีพทุกชนิด

ข) สามารถเข้าถึงหลักสูตรเดียวกัน การสอบเดียวกัน มีครูสอนที่มีคุณวุฒิมาตรฐานเดียวกันและบริเวณโรงเรียนและเครื่องมือที่มีคุณภาพเดียวกัน

ค) กำจัดความคิดต่างๆ แบบเก่าๆ เกี่ยวกับบทบาทชายและหญิงในทุกระดับและทุกรูปแบบของการศึกษาออกไปและกระตุ้นสหศึกษาและการศึกษาแบบอื่นๆ ซึ่งจะทำให้จุดมุ่งหมายนี้สำเร็จลง และโดยเฉพาะ ทบทวนหนังสือเรียนและโครงการต่างๆ ของโรงเรียนและการปรับวิธีการสอนต่างๆ

ง) มีโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากทุนการศึกษาและทุนอื่นๆ

จ) มีโอกาสเหมือนกันที่จะเรียนในโครงการต่างๆ ทางการศึกษาต่อเนื่อง รวมทั้งโครงการการศึกษาผู้ใหญ่และโครงการอ่านออกเขียนได้ โดยเฉพาะโครงการที่มุ่งเพื่อลดช่องว่างทางการศึกษาที่มีอยู่ระหว่างชายและหญิงลงให้เร็วที่สุด

ฉ) ลดอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคันของนักเรียนหญิง และจัดโครงการต่างๆ สำหรับเด็กหญิงและสตรีที่ออกจากโรงเรียนเร็วก่อนวัย

ช) มีโอกาสเหมือนกันที่จะเข้าร่วมในด้านกีฬาและพลศึกษา

ซ) เข้าถึงข้อมูลทางการศึกษาเฉพาะ เพื่อช่วยให้มั่นใจด้านสุขภาพและความสมบูรณ์พูนสุขของครอบครัว รวมทั้งข้อมูลและการแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

มาตรา 14 (สตรีในชนบท)

2. ภาคีรัฐจะใช้มาตรการอันเหมาะสมทุกอย่าง เพื่อกำจัดการกีดกันสตรีในชนบทต่างๆ เพื่อให้ความมั่นใจถึงพื้นฐานทางความเท่าเทียมของชายและหญิงที่เข้าร่วมและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาชนบท และโดยเฉพาะจะให้ความมั่นใจต่อสตรีเหล่านี้ถึงสิทธิของพวกเขาด้วย

ง) ได้รับการฝึกอบรมและการศึกษาทุกชนิด ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมทั้งสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเขียนได้ทางด้านการงาน และรวมทั้งการได้ประโยชน์จากการให้บริการต่างๆ ด้านชุมชนและด้านบริการขยาย เพื่อเสริมความชำนาญทางเทคนิคของพวกเขา

5. อนุสัญญาด้านสิทธิเด็ก (1989)

มาตรา 28 (สิทธิทางการศึกษา)

1. ภาครัฐรับรองสิทธิของเด็กในด้านการศึกษา โดยคาดหวังว่าสิทธิข้อนี้จะสำเร็จในเชิงก้าวหน้า และบนพื้นฐานของการมีโอกาสเท่าเทียมกัน ภาครัฐต่างๆ จะ
 - ก) ทำให้การศึกษาระดับประถมเป็นภาคบังคับ และให้เปล่ากับทุกคน
 - ข) สนับสนุนการพัฒนา รูปแบบต่างๆ ของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งการศึกษาทั่วไปและสายอาชีพด้วย ทำให้เด็กทุกคนได้รับและเข้าถึง และใช้มาตรการอันเหมาะสม เช่นการเริ่มการศึกษาแบบให้เปล่า และเสนอเงินช่วยเหลือในกรณีจำเป็น
 - ค) ทำให้ทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับสูงบนพื้นฐานของขีดความสามารถ โดยใช้วิธีการอันเหมาะสมทุกอย่าง
 - ง) ทำให้เด็กๆ ทั้งหมดเข้าถึงและมีข้อมูลและได้รับการแนะแนวด้านการศึกษาและด้านอาชีพ
 - จ) มีมาตรการเพื่อส่งเสริมการมาเรียนที่โรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ และลดอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคันลง
2. ภาครัฐจะใช้มาตรการอันเหมาะสมควรทุกอย่าง เพื่อให้มั่นใจว่า การใช้วินัยในโรงเรียนนั้นสอดคล้องกับศักดิ์ศรีมนุษย์ของเด็ก และสอดคล้องกับอนุสัญญานี้

3. ภาครัฐจะส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมมือระดับสากลในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยเฉพาะมีเป้าหมายเพื่อเอื้อต่อการกำจัด การไร้การศึกษาและการอ่านเขียนไม่ได้ทั่วโลก และอำนวยความสะดวกในด้านการเข้าถึงความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคนิค และวิธีการสอนสมัยใหม่ต่างๆ ในเรื่องนี้ต้องคำนึง โดยเฉพาะต่อความจำเป็นต่างๆ ของบรรดาประเทศที่กำลังพัฒนา

มาตรา 29 (จุดประสงค์ทางการศึกษา)

1. ภาครัฐยอมรับว่าการศึกษาของเด็กจะมีทิศทางเพื่อ
 - ก) พัฒนาการด้านบุคลิกภาพ พรสวรรค์ และขีดความสามารถทางสมองและกายภาพของเด็กให้สมบูรณ์ที่สุด
 - ข) พัฒนาความเคารพต่อผู้ปกครองเด็ก อัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรมของพวกเขา ภาษาและค่านิยมต่างๆ ค่านิยมทั้งหลายของประเทศที่เด็กเคยอาศัยอยู่ ประเทศดั้งเดิมของเด็ก และต่อความศิวิไลซ์ต่างๆ ที่แตกต่างไปจากของเด็กเอง
 - ค) เตรียมเด็กเพื่อชีวิตที่รับผิดชอบในสังคมเสรี ด้วยจิตตารมณ์ของความเข้าใจ สันติภาพ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ความเท่าเทียมทางเพศ และมีตรภาพในหมู่ชาติต่างๆ ชนเผ่า กลุ่มชาติพันธุ์และศาสนาและชนพื้นเมือง
 - ง) พัฒนาการให้ความเคารพต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ
2. ไม่ตีความส่วนใดของมาตรานี้หรือมาตรา 28 ไปในทางกีดกัน เสรีภาพส่วนบุคคลและกลุ่มต่างๆ เพื่อจัดตั้งและจัดการสถาบันทาง

การศึกษา ปฏิบัติตามหลักการต่างๆ ที่เขียนไว้ในย่อหน้า 1 ของมาตรานี้ และต่อข้อกำหนดที่การศึกษาตามสถาบันต่างๆ จะสอดคล้องต่อมาตรฐานขั้นต่ำตามที่ภาครัฐอาจเขียนไว้เสมอ

มาตรา 30 (สิทธิของชนกลุ่มน้อยและเด็กพื้นเมือง)

ในรัฐที่ชนเผ่า ชนกลุ่มน้อยต่างๆ ด้านศาสนาหรือภาษา หรือมีชนพื้นเมืองอาศัยอยู่ เด็กจากชนกลุ่มน้อยเหล่านั้นหรือจากกลุ่มชนพื้นเมือง จะต้องไม่ถูกปฏิเสธสิทธิในชุมชนต่อกลุ่มสมาชิกของเด็ก เพื่อชื่นชมกับวัฒนธรรมของเด็ก ความก้าวหน้าและการปฏิบัติศาสนาของเด็กเอง หรือใช้ภาษาของพวกเขา

6. อนุสัญญาสากลในด้านการปกป้องสิทธิต่างๆ ของคนงานอพยพทั้งหมด และสมาชิกในครอบครัวของพวกเขา (1990)

มาตรา 30 (สิทธิที่จะได้รับการศึกษา)

เด็กแต่ละคนของคนงานอพยพจะต้องมีสิทธิพื้นฐานเพื่อเข้ารับการศึกษา บนพื้นฐานของการได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกับชาติพันธุ์ต่างๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ต้องไม่ปฏิเสธการเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาระดับก่อนวัยเรียนของรัฐ หรือมีขอบเขตจากเหตุผลของสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนในด้านการพักอาศัยหรือการจ้างงานของผู้ปกครองทั้งสองฝ่าย หรือจากเหตุผลของความไม่แน่นอนของการพักอาศัยของเด็กในรัฐที่ว่าจ้างแรงงาน

มาตรา 45 (สิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและมีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม)

1. สมาชิกต่างๆ ของบรรดาครอบครัวคนงานอพยพในรัฐที่จ้างแรงงาน จะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกับชนชาติพันธุ์ต่างๆ ของรัฐนั้นในด้านของ
 - ก) การเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาและบริการต่างๆ ตามข้อกำหนดในการรับเข้าเรียนและกฎเกณฑ์อื่นๆ และการบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - ข) สามารถเข้าถึงสถาบันและสถานบริการต่างๆ ด้านการแนะแนวและการฝึกอาชีพถ้าทำตามข้อกำหนดในการรับเข้าได้
 - ค) เข้าถึงบริการต่างๆ ทางสังคมและสุขภาพ ถ้าทำตามข้อกำหนดต่างๆ ในโครงการนั้นๆ
 - ง) เข้าถึงและเข้าร่วมในชีวิตด้านวัฒนธรรมได้
2. รัฐที่ว่าจ้างแรงงานจะทำตามนโยบายที่เหมาะสมร่วมกับรัฐดั้งเดิม โดยมุ่งเพื่ออำนวยความสะดวกในการผสมผสานเด็กๆ จากคนงานอพยพเข้าในระบบโรงเรียนท้องถิ่น โดยเฉพาะในด้านการสอนพวกเขาให้เรียนรู้ภาษาของดินนั้น
3. รัฐที่ว่าจ้างแรงงานจะพยายามอำนวยความสะดวกต่อเด็กๆ ของคนงานอพยพในด้านการสอนภาษาและวัฒนธรรมเดิม และในเรื่องนี้รัฐดั้งเดิมจะให้ความร่วมมือตามความเหมาะสม

4. รัฐที่ว่าจ้างแรงงานอาจจัดโครงการพิเศษในด้านการศึกษาภาษา
ดั้งเดิมของเด็กๆ ของคนงานอพยพ ถ้าจำเป็นอาจร่วมมือกับรัฐ
ดั้งเดิม

7. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการต่างๆ (2006)

มาตรา 24 (สิทธิทางการศึกษา)

1. รัฐรับรองสิทธิของคนพิการต่างๆ ในการได้รับการศึกษา โดยมี
จุดมุ่งหมายเพื่อว่าสิทธินี้จะเป็นจริงโดยไม่กีดกันและบนพื้นฐาน
ของการมีโอกาสเท่าเทียม รัฐจะจัดระบบการศึกษาแบบอำเนนรับ
ในทุกระดับและการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยมีเป้าหมายเพื่อ
- ก) พัฒนาการอย่างเต็มที่ในด้านศักยภาพของมนุษย์ และสำนึกต่อ
ศักดิ์ศรีและคุณค่าของตนเอง และส่งเสริมการให้ความเคารพต่อ
สิทธิมนุษยชนต่างๆ เสรีภาพขั้นพื้นฐาน และความหลากหลายของ
มนุษย์
- ข) พัฒนาการทางบุคลิกภาพ พรสวรรค์และความสร้างสรรค์ของคน
พิการต่างๆ รวมไปถึงขีดความสามารถต่างๆ ทางความคิดและ
กายภาพอย่างเต็มศักยภาพของพวกเขา
- ค) ช่วยให้ผู้พิการต่างๆ มีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในสังคมเสรี

2. เพื่อให้สิทธิข้อนี้เป็นจริงขึ้น รัฐจะให้ความมั่นใจว่า

ก) คนพิการต่างๆ จะไม่ถูกกีดกันจากระบบการศึกษาทั่วไปบน
พื้นฐานของความพิการ และเด็กๆ พิการจะไม่ถูกกันออกไปจาก

การศึกษาระดับประถมที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเป็นการศึกษาภาค
บังคับ หรือจากการศึกษาระดับมัธยมบนพื้นฐานของความพิการ
ข) บรรดาผู้พิการต่างๆ สามารถเข้าถึงการศึกษาแบบอำเนนรับ มี
คุณภาพและไม่เสียค่าใช้จ่ายในระดับประถม และการศึกษาระดับ
มัธยมบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกันกับผู้อื่นในชุมชนต่างๆ ที่คนพิการ
อยู่อาศัย (ค) จัดสิ่งอำนวยความสะดวกอันเหมาะสมที่แต่ละคน
ต้องการไว้ให้ด้วย

ค) บรรดาผู้พิการต่างๆ ได้รับการสนับสนุนตามที่ต้องการในระบบ
การศึกษาทั่วไป เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการศึกษาอันมี
ประสิทธิผลของพวกเขา

ง) จัดมาตรการสนับสนุนต่างๆ เพื่อประสิทธิผลส่วนตัวให้ด้วย
สภาพแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์เชิงวิชาการและพัฒนาการทางสังคม
อย่างสูงสุด โดยสอดคล้องกับเป้าหมายของการอำเนนรับเต็มที่

3. รัฐจะทำให้ผู้พิการต่างๆ ได้เรียนรู้ถึงพัฒนาการด้านทักษะชีวิตและ
สังคมเพื่ออำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมทางการศึกษาอย่าง
เต็มที่และเท่าเทียม และในฐานะสมาชิกของชุมชน เพื่อบรรลุสิ่งนี้
รัฐจะใช้มาตรการต่างๆ อันเหมาะสมรวมทั้ง

ก. อำนวยความสะดวกในการเรียนภาษาเบล (Braille) ภาษาเขียน
ตัวเล็กใหม่ รูปแบบที่ปรับเปลี่ยนไปและใหญ่ขึ้น วิธีการและ
รูปแบบทางการสื่อสารและทักษะด้านทิศทางและการเคลื่อนไหว
และอำนวยความสะดวกด้านการสนับสนุนจากเพื่อนๆ และผู้
แนะนำ

ข) อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ภาษามือและการส่งเสริมอัตลักษณ์ทางภาษาของชุมชนคนหูหนวก

ค) ให้ความมั่นใจว่าการให้การศึกษาคือบุคคล และโดยเฉพาะเด็ก ๆ ที่ตาบอด หูหนวก หรือทั้งหูหนวกและตาบอด กระทำกันด้วยภาษาที่เหมาะสมและรูปแบบและวิธีการสื่อสารสำหรับแต่ละคน และด้วยสภาวะแวดล้อมที่ให้ประโยชน์สูงสุดทางวิชาการและพัฒนาร่างกายทางสังคม

4. เพื่อให้มีความมั่นใจต่อความสำเร็จในสิทธินี้ รัฐจะมีมาตรการที่เหมาะสมในการจ้างครู รวมทั้งครูที่พิการ ผู้มีความสามารถทางภาษามือและ/หรืออักษรเบรลล์ และฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญต่างๆ และบรรดาครูที่ทำงานในทุกระดับการศึกษา การฝึกอบรมนี้จะรวมทั้งการตระหนักถึงความพิการและใช้รูปแบบที่ใหญ่และปรับเปลี่ยนไป วิธีการและรูปแบบต่างๆ ทางสื่อสาร วิธีการสอนต่างๆ และวัสดุ เพื่อสนับสนุนบรรดาผู้พิการต่างๆ

5. รัฐจะให้ความมั่นใจว่าผู้พิการต่างๆ สามารถเข้าถึงการศึกษาระดับสูง การฝึกอาชีพ การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่องไปตลอดชีวิต โดยไม่ถูกกีดกันและบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกับคนอื่น ๆ เพื่อบรรลุสิ่งนี้รัฐจะให้ความมั่นใจว่า ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมแก่คนพิการต่างๆ ไว้ให้ด้วย

ข. กฎระเบียบซึ่งองค์การยูเนสโกรับรองด้านการศึกษา

1. อนุสัญญาต่อต้านการกีดกันทางการศึกษา (1960)

มาตรา 4 (โอกาสเท่าเทียมกัน)

รัฐในอนุสัญญานี้ดำเนินการเพิ่มมากขึ้นโดยสร้างนโยบายระดับชาติ พัฒนาและนำไปใช้ ด้วยวิธีการต่างๆ อันเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่างๆ และเพื่อการใช้ในชาติ พยายามส่งเสริมโอกาสอันเท่าเทียมกัน และการปฏิบัติในด้านการศึกษาโดยเฉพาะ

1. จัดการศึกษาระดับประถมโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเป็นภาคบังคับ จัดการศึกษาระดับมัธยมรูปแบบต่างๆ ให้สะดวกและทุกคน เข้าถึงได้ทั่วไป จัดการศึกษาระดับสูงให้ทุกคนเข้าถึงได้เท่าเทียมกันบนพื้นฐานของขีดความสามารถส่วนตัว ให้แน่ใจว่าทุกคนจะทำตามข้อผูกมัด โดยมาเข้าเรียนตามที่กฎหมายกำหนด
2. ให้เกิดความมั่นใจว่ามาตรฐานทางการศึกษานั้นเท่าเทียมกันทั้งหมด ในบรรดาสถาบันการศึกษาทั้งหมดของรัฐที่อยู่ในระดับเดียวกัน และสภาพต่างๆ เกี่ยวกับคุณภาพทางการศึกษาที่จัดให้เท่าเทียมกันด้วย
3. ส่งเสริมและกระตุ้นด้วยวิธีการต่างๆ อันเหมาะสมต่อการศึกษาของบุคคลต่างๆ ซึ่งไม่ได้รับการศึกษาระดับประถมเลย หรือเรียนระดับประถมไม่จบหลักสูตร และการศึกษาต่อเนื่องของพวกเขาบนพื้นฐานของขีดความสามารถเฉพาะตน
4. จัดการฝึกอบรมสำหรับอาชีพครู โดยไม่มีการกีดกัน

มาตรา 5 (จุดมุ่งหมายทางการศึกษา สิทธิของผู้ปกครองและชนส่วนน้อย)

1. รัฐที่ร่วมในอนุสัญญานี้ยอมรับว่า

ก. การศึกษาจะมีทิศทางเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพมนุษย์อย่างเต็มที่ และเพื่อส่งเสริมการเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมความเข้าใจ การรับฟังความคิดเห็น และมิตรภาพท่ามกลางประชาชาติ กลุ่มทางศาสนาและเชื้อชาติต่างๆ และจะส่งเสริมกิจกรรมของสหประชาชาติเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ

ข. เป็นสิ่งสำคัญที่จะให้ความเคารพต่อเสรีภาพของผู้ปกครองและผู้ปกครองตามกฎหมายเมื่อปฏิบัติได้ ขึ้นแรกในการเลือกสถาบันสำหรับลูกๆ ของพวกเขาที่ต่างไปจากสถาบันของรัฐ ซึ่งทำตามมาตรฐานทางการศึกษาขั้นต่ำที่รัฐกำหนด หรือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสม และข้อสองให้ความมั่นใจถึงวิธีการที่สอดคล้องกับมาตรการต่างๆ ที่รัฐถือปฏิบัติตามที่มิกฎหมายเขียนไว้ การศึกษาด้านศาสนาและศีลธรรมของเด็กที่สอดคล้องกับความเชื่อของเด็กเอง และจะต้องไม่บังคับบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดๆ ให้เรียนด้านศาสนาที่ไม่สอดคล้องกับความเชื่อของพวกเขา

ค. เป็นสิ่งสำคัญที่จะยอมรับสิทธิของสมาชิกของชนกลุ่มน้อยในชาติ ในการดำเนินการด้านการศึกษาของตนเอง รวมทั้งการดูแลโรงเรียน และการใช้หรือการสอนภาษาของตนเองตามนโยบายของแต่ละรัฐ อย่างไรก็ตามต้องเป็นไปในเชิงที่

1. สิทธิข้อนี้ต้องไม่แสดงออกในรูปแบบที่กีดกันสมาชิกของชนกลุ่มน้อยนี้จากการเข้าใจวัฒนธรรมและภาษาของชุมชนทั้งหมด และจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีอคติต่อความเป็นชาติ

2. และมาตรฐานทางการศึกษาจะไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทั่วไปที่กำหนดไว้หรือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสม และ

3. การเข้าเรียนในโรงเรียนเช่นนี้นั้นเป็นไปตามใจเลือก

2. ภาครัฐที่ร่วมในอนุสัญญานี้ดำเนินการเพื่อใช้มาตรการต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจถึงการนำหลักการต่างๆ ที่ประกาศไว้อย่างชัดเจนในย่อหน้าที่ 1 ของมาตรานี้ไปปฏิบัติ

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานภาพของบรรดาครู (1966)

1. ขอบข่าย

มาตรา 2

ข้อเสนอแนะนี้ใช้กับครูทุกคนทั้งในโรงเรียนของรัฐและเอกชนสูงขึ้นไปจนถึงการศึกษาระดับมัธยมทั้งหมด

2. จุดประสงค์และนโยบายทางการศึกษา

มาตรา 10 หลักการและจุดประสงค์

ก) เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กทุกคนที่จะได้รับโอกาสต่างๆ ทางการศึกษาอย่างครบครันที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อเด็กๆ ที่ต้องการการบำบัดด้วยการศึกษาพิเศษ

- ข) สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดควรให้มืออย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้ทุกคนได้สนุกสนานกับวิถีทางการศึกษาโดยไม่มีการกีดกันในด้านเพศ เชื้อชาติ สีผิว ศาสนา แนวคิดทางการเมือง เชื้อสายทางสังคมและเชื้อชาติดั้งเดิม หรือสภาพทางเศรษฐกิจ
- ค) เนื่องจากการศึกษาเป็นบริการที่มีความสำคัญด้านพื้นฐานต่อความสนใจของสาธารณชนทั่วไป จึงควรยอมรับว่าเป็นความรับผิดชอบของรัฐ
- ง) ในด้านจุดประสงค์ของการศึกษา ไม่มีรัฐใดควรพึงพอใจเพียงแค่จำนวน แต่ควรแสวงหาการปรับปรุงคุณภาพด้วย
- จ) เนื่องจากความสำเร็จของเป้าหมายและจุดประสงค์ต่างๆ ทางศึกษานั้นส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับเงินที่จัดสรรไว้ให้ ดังนั้นทุกประเทศจึงควรจัดให้อยู่ในลำดับความสำคัญต่างๆ ที่จะกันเงินในงบประมาณแห่งชาติในส่วนที่พอเพียงจากรายได้ของรัฐ เพื่อพัฒนาการศึกษา

3. การเตรียมด้านอาชีพ

มาตรา 18.2

ควรมีขั้นตอนต่างๆ เพื่อบรรลุถึงการยอมรับในระดับสากลในด้านวุฒิบัตรทางการสอนที่ให้สถานภาพด้านอาชีพโดยมีมาตรฐานตามระดับสากล

4. การศึกษาต่อของบรรดาครู

มาตรา 31

บรรดาเจ้าหน้าที่และครูควรยอมรับถึงความสำคัญของการศึกษาในขณะที่กำลังทำงานอยู่ ซึ่งมีรูปแบบเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีระบบในด้านคุณภาพและเนื้อหาของการศึกษาและของเทคนิคทางการสอน

5. สิทธิและความรับผิดชอบต่างๆ ของบรรดาครู

มาตรา 61

อาชีพการสอนควรมีเสรีภาพทางวิชาการในการทำหน้าที่ในสายอาชีพของตน

3. ข้อเสนอแนะในด้านการให้การศึกษาเพื่อความเข้าใจ การร่วมมือและสันติภาพในระดับสากล และการให้การศึกษาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน (1974)

1. หลักการชี้แนะต่างๆ

มาตรา 3

แผนการศึกษาควรบรรจุไว้ด้วยเป้าหมายและจุดมุ่งหมายต่างๆ ที่มีเขียนไว้ในปฏิญญาของสหประชาชาติ ธรรมนูญของยูเนสโกและปฏิญญาสากลด้านสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะมาตรา 26 ย่อหน้า 2 หัวข้อสุดท้ายที่เขียนไว้ ซึ่งกล่าวว่า “การจัดการศึกษาจะต้องมีทิศทางเพื่อพัฒนาการอันครบครันของบุคลิกภาพมนุษย์ และเพื่อสร้างความเข้มแข็งในด้านความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมความเข้าใจ การ

ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีมิตรภาพท่ามกลางชาติต่างๆ เชื้อชาติ กลุ่มศาสนา และจะส่งเสริมกิจการต่างๆ ของสหประชาชาติเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ

มาตรา 4

จุดประสงค์เหล่านี้ควรถือว่าเป็นหลักชี้แนะต่างๆ อันสำคัญของนโยบายทางการศึกษา

- ก) เข้าใจและให้ความเคารพมนุษย์ทุกคน วัฒนธรรม ความศิวีไลซ์ ค่านิยมและหนทางชีวิตของพวกเขา รวมทั้งวัฒนธรรมชนเผ่าของชาติและวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ
- ข) ตระหนักถึงการขึ้นต่อกันทั่วโลกที่เพิ่มมากขึ้นระหว่างผู้คนและชาติต่างๆ
- ค) ตระหนักถึงไม่เพียงแต่สิทธิต่างๆ เท่านั้น แต่ถึงหน้าที่ต่างๆ ที่เป็นข้อผูกมัดของแต่ละบุคคล กลุ่มสังคมและบรรดาประชาชาติต่อกันและกัน

มาตรา 5

ผสมผสานการเรียนรู้ การฝึกอบรม ข้อมูลและกิจกรรมเข้าด้วยกัน การศึกษาควรเสริมพัฒนาการที่เหมาะสมทางเชาวน์ปัญญาและอารมณ์ของแต่ละคน ควรพัฒนาสำนึกของความรับผิดชอบทางสังคมและการเป็นหนึ่งเดียวกันกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสต่างๆ และควรนำไปสู่การถือปฏิบัติในหลักการต่างๆ ทางความเท่าเทียมกันในพฤติกรรมประจำวัน

ควรช่วยเหลือให้พัฒนาคุณภาพ ทักษะและขีดความสามารถต่างๆ ที่ช่วยให้แต่ละบุคคลมีความเข้าใจเชิงวิเคราะห์ต่อปัญหาต่างๆ ในระดับชาติและระดับสากล ให้เข้าใจและอธิบายความจริง ความคิดเห็นและข้อคิดต่างๆ ทำงานเป็นกลุ่ม ยอมรับและมีส่วนในการให้ข้อคิดต่างๆ อย่างเสรี ถือปฏิบัติกฎเกณฑ์เบื้องต้นของขั้นตอนของการปรึกษาหารือกัน และตัดสินใจค่านิยมและการตัดสินใจต่างๆ บนพื้นฐานของการวิเคราะห์เชิงเหตุผลต่อความจริงและองค์ประกอบต่างๆ ที่เหมาะสม

2. นโยบาย การวางแผนและการบริหารระดับชาติ

มาตรา 7

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐควรตั้งและใช้นโยบายแห่งชาติซึ่งมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความมีประสิทธิภาพทางการศึกษาในทุกรูปแบบ และเสริมการมีส่วนร่วมให้ในด้านความเข้าใจและการร่วมมือกันระดับสากล เพื่อธำรงไว้และพัฒนาสันติภาพที่ยุติธรรม เพื่อทำให้เกิดความยุติธรรมทางสังคมเพื่อการเคารพต่อการนำสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ และเพื่อขจัดอคติ แนวคิดผิดๆ ความไม่เท่าเทียมกันและรูปแบบต่างๆ ของความอยุติธรรมซึ่งกีดกันการบรรลุถึงเป้าหมายต่างๆ

มาตรา 13

รัฐที่เป็นสมาชิกควรส่งเสริมการฝึกฝนหน้าที่พลเมือง และการมีส่วนร่วมอย่างมีชีวิตชีวาในชีวิตด้านวัฒนธรรมของชุมชนและในกิจกรรมสาธารณะ ในทุกขั้นตอนของการศึกษา

3. การเรียนรู้ การฝึกอบรมและกิจกรรมเฉพาะด้านต่างๆ

มาตรา 18

การจัดการศึกษาคควรมีทิศทางทั้งเพื่อจัดเงื่อนไขต่างๆ ซึ่งทำให้ปัญหาหลักๆ ที่ส่งผลต่อความอยู่รอดและความสมบูรณ์พูนสุขของมนุษย์เป็นไปอย่างถาวรและยั่งยืนต่อไป นั่นคือ ความไม่เท่าเทียมกัน ความอยุติธรรมและความสัมพันธ์ระดับนานาชาติต่างๆ ที่มีพื้นฐานอยู่บนการใช้กำลังทางทหาร โดยมุ่งไปสู่มาตรการต่างๆ ของการร่วมมือระดับสากล ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาได้ดีกว่า การจัดการศึกษาในแนวนอนจำเป็นต้องเป็นในรูปแบบหลากหลายสาขาวิชาจะเกี่ยวเนื่องกับปัญหาต่างๆ เช่น

- ก) กิจกรรมที่ให้ความมั่นใจต่อการปฏิบัติและถือปฏิบัติสิทธิมนุษยชน รวมทั้งของบรรดาผู้อพยพ ลัทธิเชื้อชาตินิยมและการกำจัดมันออกไป การต่อสู้กับการกีดกันในทุกรูปแบบ
- ข) การดิ้นรนเพื่อต่อต้านการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

มาตรา 21

รัฐสมาชิกควรรพยายามให้แน่ใจว่า กิจกรรมด้านการให้การศึกษาระดับสากลได้รับความสนใจและจัดสรรทรัพยากรให้เป็นพิเศษเมื่อดำเนินการในสภาพการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับปัญหาทางสังคมต่างๆ ในด้านความสัมพันธ์ทั้งหลายที่ละเอียดอ่อนหรือกำลังประทุอยู่ เช่น ในที่ซึ่งมีความไม่เท่าเทียมกันทางโอกาสทางการศึกษาอย่างเห็นได้ชัด

4. กิจกรรมในส่วนต่างๆ ของการจัดการศึกษา

มาตรา 22

ควรเพิ่มความพยายามเพื่อพัฒนาและกระตุ้นมิติด้านสากลและวัฒนธรรมต่างๆ ในทุกขั้นตอนและในทุกรูปแบบของการศึกษา

4. ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาการศึกษาผู้ใหญ่ (1976)

1. จุดประสงค์และยุทธศาสตร์

มาตรา 4

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐควร

- ก) ยอมรับการศึกษาผู้ใหญ่ว่าเป็นองค์ประกอบที่จำเป็น และเฉพาะต่อระบบการศึกษาของรัฐ และเป็นองค์ประกอบถาวรในนโยบายด้านสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจของรัฐ ดังนั้นรัฐควรส่งเสริมการสร้างโครงสร้างต่างๆ การเตรียมโครงการต่างๆ และนำไปปฏิบัติ และการนำวิธีการด้านการศึกษาต่างๆ ไปใช้โดยตรงตามความต้องการและความมุ่งหวังของผู้ใหญ่ทุกประเภท โดยไม่มีข้อจำกัดด้านพื้นฐานของประเทศ เชื้อชาติ สภาพทางภูมิศาสตร์ดั้งเดิม อายุ สถานภาพทางสังคม แนวคิด ความเชื่อถือหรือมาตรฐานทางการศึกษาเดิม
- ข) ขจัดการกีดกันสตรีออกไปจากการศึกษาผู้ใหญ่ ดำเนินการเพื่อให้มั่นใจถึงความเท่าเทียมของการเข้ารับการศึกษาและการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกิจการด้านการศึกษาผู้ใหญ่ทั้งหมด รวมทั้งบรรดาผู้ที่จัดการฝึกอบรมเพื่อวุฒิบัตรต่างๆ ซึ่งนำไปสู่

กิจกรรมต่างๆ หรือความรับผิดชอบทั้งปวง ซึ่งจนถึงขณะนี้
สงวนไว้สำหรับผู้ชายเท่านั้น

- ค) มีมาตรการต่างๆ ที่มุ่งส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการศึกษาผู้ใหญ่
และโครงการพัฒนาชุมชนต่างๆ โดยสมาชิกของกลุ่มที่ด้อย
สิทธิที่สุด ไม่ว่าในชนบทหรือในเขตเมือง อยู่ประจำที่หรือ
โยกย้ายไปเรื่อยๆ และโดยเฉพาะผู้ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้
เยาวชนที่ไม่สามารถได้รับการศึกษาทั่วไปตามมาตรฐานหรือ
วุฒิบัตร คนงานอพยพและผู้อพยพ คนงานที่ตกงาน สมาชิกชน
เผ่ากลุ่มน้อย บรรดาผู้พิการทางกายหรือสมอง บรรดาผู้มี
ประสบการณ์ปรับตนเข้าสังคมลำบาก และบรรดาผู้ติดคุก ใน
บริบทเหล่านี้ รัฐที่เป็นสมาชิกควรร่วมมือกันแสวงหา
ยุทธศาสตร์ทางการศึกษาที่ออกแบบมา เพื่อส่งเสริม
ความสัมพันธ์อันเท่าเทียมในบรรดากลุ่มสังคมต่างๆ

มาตรา 5

สถานที่สำหรับจัดการศึกษาผู้ใหญ่ในแต่ละระบบการศึกษาควรได้รับการ
ตีความหมายเพื่อให้บรรลุถึง

- ก) การดำเนินการให้เกิดความถูกต้องในด้านการไม่เท่าเทียมหลักๆ
การเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมเบื้องต้น โดยเฉพาะความ
ไม่เท่าเทียมบนพื้นฐานของอายุ เพศ ตำแหน่งทางสังคมหรือ
สังคมหรือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ดั้งเดิม

มาตรา 6

ควรพิจารณาถึงความต้องการด้านองค์ประกอบของการศึกษาผู้ใหญ่
รวมทั้งความสามารถในการอ่านเขียน ขณะที่ร่างกรอบและดำเนินการใน
โครงการพัฒนาใดๆ

2. ความเท่าเทียมทางการมีส่วนร่วม

มาตรา 13

การมีส่วนร่วมในการศึกษาผู้ใหญ่ไม่ควรมีการจำกัดบนพื้นฐานของเพศ
เชื้อชาติ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ดั้งเดิม วัฒนธรรม อายุ สถานภาพทางสังคม
ประสบการณ์ ความเชื่อถือและมาตรฐานทางการศึกษาเดิม

5. อนุสัญญาเกี่ยวกับการศึกษาสายอาชีพและเทคนิค (1989)

มาตรา 1

รัฐที่เข้าร่วมในอนุสัญญาเห็นพ้องต้องกันว่า

- (ค) อนุสัญญานี้จะได้รับการนำไปปรับใช้โดยสอดคล้องกับการปกป้อง
ทางรัฐธรรมนูญและกฎหมายของบรรดารัฐที่เข้าร่วมในสัญญา

มาตรา 2

1. รัฐที่ร่วมในสัญญาเห็นด้วยกับการเขียนนโยบายต่างๆ ขึ้นมา
การกำหนดยุทธศาสตร์ต่างๆ และการนำไปปฏิบัติ โดย
สอดคล้องกับความจำเป็นและทรัพยากร โครงการและ
หลักสูตรด้านเทคนิคและการศึกษาสายอาชีพต่างๆ ของรัฐที่

ออกแบบมาเพื่อเยาวชนและผู้ใหญ่ ภายในกรอบของระบบ การศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้พวกเขาสามารถได้ความรู้และ เทคนิคที่สำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้ง เพื่อความพอใจส่วนตัวและความพึงพอใจทางวัฒนธรรมของแต่ละคนในสังคมด้วย

2. กรอบทั่วไปในการพัฒนาการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพ จะได้รับการกำหนดในแต่ละรัฐคู่สัญญาด้วยการออกกฎหมาย หรือด้วยมาตรการอื่น
3. รัฐคู่สัญญารับประกันว่า ไม่มีผู้ใดที่จบตามระดับการศึกษาที่กำหนดไว้เพื่อการรับเข้าเรียนในการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพจะถูกกีดกันเนื่องจากเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ชาติพันธุ์หรือสังคมดั้งเดิม แนวคิดด้านการเมืองหรือด้านอื่น สถานภาพทางเศรษฐกิจ กำเนิดหรือพื้นฐานใดๆ ก็ตาม รัฐคู่สัญญาจะดำเนินการเพื่อสิทธิในการเข้าเรียนด้านเทคนิคและสายอาชีพที่เท่าเทียมกัน และมีความเท่าเทียมทางโอกาสที่จะได้รับการศึกษาไปจนจบกระบวนการศึกษา
4. รัฐคู่สัญญาจะใส่ใจต่อความจำเป็นพิเศษของผู้พิการและกลุ่มที่ด้อยความสามารถอื่นๆ และมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้กลุ่มเหล่านี้ได้รับประโยชน์จากการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพ

มาตรา 3

การศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพควรได้รับการออกแบบเพื่อดำเนินไป ในกรอบของโครงสร้างเปิดและยืดหยุ่นได้ในบริบทของการศึกษาตลอดชีวิตและสอนในด้าน

- ก) บทนำสู่เทคโนโลยีและโลกของงานสำหรับเยาวชนทั้งหมดในบริบทของการศึกษาทั่วไป
- ข) การศึกษา การแนะแนวอาชีพ ข้อมูล และการแนะแนวด้านความถนัด
- ค) พัฒนารูปแบบการศึกษาเพื่อแสวงหาและพัฒนาความรู้และเทคนิคที่จำเป็นต่อทักษะทางอาชีพ
- ง) พื้นฐานทางการศึกษาและการฝึกอบรมที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนอาชีพ พัฒนาด้านวุฒิบัตรทางการศึกษา และการทำให้ความรู้อื่นๆ และความเข้าใจเป็นปัจจุบัน

6. ข้อเสนอแนะในด้านสถานภาพของบุคลากรครูในการศึกษาระดับสูง (1997)

1. จุดประสงค์และนโยบายต่างๆ ทางการศึกษา

มาตรา 10

ทุกขั้นตอนในการวางแผนอันเหมาะสมระดับชาติโดยทั่วไป และ โดยเฉพาะการวางแผนการศึกษาระดับสูง รัฐสมาชิกควรมีมาตรการที่จำเป็น เพื่อให้มั่นใจว่า

- ข) การศึกษาระดับสูงเอื้อต่อความสำเร็จของเป้าหมายต่างๆ ในด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเพื่อพัฒนารูปแบบและระดับการศึกษารูปแบบอื่นๆ

2. สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบต่างๆ ของสถาบัน

มาตรา 22

จากการที่ต้องลงทุนด้านการเงินในจำนวนสูง สถาบันการศึกษาระดับสูง ควรพยายามเปิดเผยถึงการบริหารของตนเพื่อที่จะตอบข้อซักถามได้ สถาบันเหล่านี้จะต้องตอบคำถามในด้าน

- ก) การให้ความมั่นใจถึงคุณภาพการศึกษาที่สูงกับแต่ละคนที่จบออกไปมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยขึ้นอยู่กับข้อจำกัดทางทรัพยากรต่างๆ ที่มี
- ข) การอุทิศตนต่อการจัดหาโอกาสต่างๆ ด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยสอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันและทรัพยากรต่างๆ ที่มี
- ค) การให้ความมั่นใจว่าบรรดานักศึกษาได้รับการปฏิบัติอย่างดี และยุติธรรม และไม่มีการกีดกัน
- ง) นโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติที่เท่าเทียมต่อสตรีและชนกลุ่มน้อยต่างๆ และกำจัดการกีดกันแก่งทางเพศและเชื้อชาติออกไป
- จ) ให้ความช่วยเหลือด้านสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมือง ในขณะที่เดียวกันพยายามป้องกันการใช้ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิเหล่านั้น หรือเพื่อจุดประสงค์ต่างๆ ที่ตรงข้ามกับจรรยาบรรณทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

3. สิทธิและเสรีภาพของบุคคลากรที่ทำการสอนในการศึกษาระดับสูง

มาตรา 25

การเข้าถึงอาชีพเชิงวิชาการทางการศึกษาระดับสูงควรมีพื้นฐานเพียงอย่างเดียวคือ มีวุฒิต่างๆ ทางวิชาการอันเหมาะสม ชัดความสามารถและประสบการณ์ และมีความเท่าเทียมกันสำหรับสมาชิกทั้งหมดในสังคม โดยไม่มีกีดกันใดๆ

มาตรา 27

บุคลากรผู้สอนการศึกษาระดับสูงมีสิทธิในการรักษาเสรีภาพทางวิชาการ นั่นคือสิทธิที่ปราศจากการบีบบังคับจากการกำหนดโดยลัทธิ มีสิทธิในเสรีภาพทางการสอนและการปรึกษากัน

มาตรา 28

บุคลากรที่สอนในการศึกษาระดับสูงมีสิทธิในการสอนโดยปราศจากการแทรกแซงใดๆ ขึ้นอยู่กับหลักการทางวิชาอาชีพต่างๆ รวมทั้งความรับผิดชอบในวิชาชีพและความเคร่งครัดเชิงเชาวน์ปัญญาในด้านมาตรฐานและวิธีการสอนต่างๆ

4. หน้าที่และความรับผิดชอบต่างๆ ของบุคลากรที่ทำการสอนในการศึกษาระดับสูง

มาตรา 33

บุคลากรที่สอนในการศึกษาระดับสูงควรยอมรับว่า การใช้สิทธินั้นติดตามมาด้วยหน้าที่พิเศษและความรับผิดชอบต่างๆ ด้วย รวมทั้งข้อผูกมัดให้เคารพต่อเสรีภาพทางวิชาการของสมาชิกอื่นๆ ของชุมชน

วิชาการด้วย และต้องมั่นใจว่ามีการปรึกษาหารือกันอย่างยุติธรรมในด้านความคิดเห็นที่ต่างกัน เสรีภาพทางวิชาการหมายถึงหน้าที่ในการใช้เสรีภาพนั้นด้วยวิธีการที่สอดคล้องกับข้อผูกมัดของนักวิชาการที่จะมีพื้นฐานของการค้นคว้าอยู่บนการแสวงหาอย่างซื่อสัตย์ต่อความจริง การสอน การค้นคว้าและทุนการศึกษาควรได้รับการปฏิบัติอย่างสอดคล้องที่สุดต่อจรรยาบรรณและมาตรฐานทางวิชาชีพ และควรสนองตอบต่อปัญหาพร้อมสมัยต่างๆ ที่สังคมกำลังเผชิญอยู่ตามที่ควร รวมทั้งการรักษา มรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของโลกด้วย

5. การนำไปใช้และปฏิบัติ

มาตรา 74

รัฐสมาชิกและสถาบันการศึกษาชั้นสูงต่างๆ ควรมีขั้นตอนที่เป็นไปได้ทั้งหมดเพื่อนำสิ่งต่างๆ ที่กำหนดไว้ข้างบนนี้ไปใช้เพื่อประสิทธิผลในดินแดนของตนตามหลักการต่างๆ ที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำนี้

7. การทบทวนข้อแนะนำในด้านการศึกษาเทคนิคและสายอาชีพ (2001)

1. ขอบข่าย

มาตรา 1

ข้อแนะนำนี้ครอบคลุมการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพโดยธรรมชาติทุกรูปแบบและทุกด้าน ซึ่งดำเนินการไม่ว่าในสถาบันการศึกษาต่างๆ หรือภายใต้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ องค์กรเอกชนหรือโดยรูปแบบอื่นๆ ในการจัดการศึกษา ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ มี

จุดมุ่งหมายเพื่อให้มั่นใจว่าสมาชิกทั้งหมดของชุมชนสามารถเข้าถึงหนทางต่างๆ ของการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. การศึกษาเทคนิคและสายอาชีพที่เกี่ยวกับกระบวนการศึกษา

มาตรา 5

จากที่มีพัฒนาการมากมายทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคม เศรษฐกิจ ไม่ว่าจะกำลังเกิดขึ้นหรือคาดการณ์ได้ก็ตามซึ่งเป็นลักษณะของยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะโลกาภิวัตน์และการปฏิวัติทางด้านเทคโนโลยีข้อมูล สื่อสาร การศึกษาเทคนิคและสายอาชีพควรเป็นด้านที่สำคัญของกระบวนการศึกษาในทุกประเทศและโดยเฉพาะควร

- ก) มีส่วนในการให้เพื่อความสำเร็จของเป้าหมายต่างๆ ทางสังคมที่เป็นประชาธิปไตยยิ่งขึ้น และมีพัฒนาการทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

มาตรา 7

การศึกษาเทคนิคและสายอาชีพควรเริ่มจากพื้นฐานกว้างซึ่งจะอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในสาขาวิชาต่างๆ ในระบบการศึกษา และระหว่างโลกของโรงเรียนและโลกของการทำงาน ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการกำจัดการกีดกันทุกรูปแบบ และควรได้รับการวางแผนเพื่อให้มั่นใจ

- ก) เป็นส่วนหนึ่งของพื้นฐานการศึกษาทั่วไปของทุกคน ในรูปของ บทนำสู่เทคโนโลยี โลกของการทำงาน และค่านิยมและมาตรฐานต่างๆ ของมนุษย์เพื่อการเป็นประชากรที่รับผิดชอบ

ข) เข้าถึงได้โดยผู้พิการและกลุ่มที่ด้อยโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจ เช่นผู้อพยพ ผู้ลี้ภัย ชนกลุ่มน้อยต่างๆ (รวมทั้งชนเผ่า) ทหารปลดประจำการในสถานการณ์หลัง-ความขัดแย้งจบลง ผู้ด้อยโอกาสและเยาวชนที่ตกขอบสังคมในรูปแบบพิเศษที่ปรับให้เข้ากับความเป็นจริงของพวกเขาเพื่อผสมผสานพวกเขาเข้าในสังคมได้ง่ายขึ้น

3. นโยบาย การวางแผนและการบริหารจัดการ

มาตรา 9

ควรมีนโยบายในทิศทางของทั้งโครงสร้างและการปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาเทคนิคและสายอาชีพตามที่กำหนดเงื่อนไขไว้ในมาตรา 2 ของอนุสัญญาด้านการศึกษาเทคนิคและสายอาชีพ (1989)

ก) แม้ว่ารัฐบาลมีความรับผิดชอบเบื้องต้นต่อการศึกษาเทคนิคและสายอาชีพ ในตลาดเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่นั้น รูปแบบของนโยบายและการส่งต่อของการศึกษาเทคนิคและสายอาชีพควรกระทำผ่านหุ้นส่วนใหม่ระหว่างรัฐบาล นายจ้าง ชมรมอาชีพ ภาคอุตสาหกรรม ลูกจ้างและตัวแทนต่างๆของพวกเขา ชุมชนท้องถิ่นและองค์กรเอ็นจีโอต่างๆ

มาตรา 10

ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อการวางแผนพัฒนาและขยายการศึกษาเทคนิคและสายอาชีพโดย

ก) ให้ลำดับความสำคัญสูงต่อการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพในวาระของแผนพัฒนาระดับชาติรวมทั้งในการวางแผนเพื่อปฏิรูปการศึกษา

มาตรา 14

นโยบายควรมีทิศทางเพื่อให้ความมั่นใจต่อคุณภาพที่สูง เพื่อกันไม่ให้มีการกีดกันระหว่างระบบการศึกษาต่างๆ ในด้านนี้แล้วควรให้ความพยายามเป็นพิเศษเพื่อให้มั่นใจว่าการศึกษาด้านเทคนิคและสายอาชีพระดับชาติพยายามมีมาตรฐานในระดับสากล

มาตรา 17

โครงสร้างในการบริหารจัดการควรจัดให้มีการประเมินผล การตรวจสอบและการให้บริการที่ได้รับการรับรองเพื่อให้ความมั่นใจต่อการดำเนินงานที่คุ้มค่าใหม่ๆ ที่ค้นพบ และการรักษามาตรฐานต่างๆ ไปปรับใช้อย่างรวดเร็ว

ก) โครงการการศึกษาเทคนิคและสายอาชีพทั้งหมด รวมทั้งที่ดำเนินการโดยองค์กรเอกชน ควรได้รับการรับรองโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ค. เครื่องมือทางการศึกษาอื่นๆ ระดับนานาชาติที่เกี่ยวข้อง

1. World Declaration on Education for All, Jomtien, Thailand, 1999
2. The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs Education, World Conference on Special Needs Education: Access and Quality, Salamanca, Spain, 1994
3. World Declaration on Higher Education for the Twenty First Century: Vision and Action, World Conference on Higher Education, 1998
4. Dakar Framework for Action, World Education Forum, Dakar, Senegal, 2000
5. Declaration of Amsterdam on the Right to and the Rights in Education, World Conference on the Right to and the Rights in Education, Amsterdam, The Netherlands, 2004
6. Jakarta Declaration, The International Conference on the Right to Basic Education as a Fundamental Human Right and the Legal Framework for its Finance, Jakarta, Indonesia, 2005

ถอดความโดยภราดาสุรเดช วิสุทธีวรรณ

6 กุมภาพันธ์ 2554

บรรณานุกรม

- Bauvineau, Louis. *History of the Brothers of St. Gabriel*. Rome: Fratelli de San Gabriele, 1994.
- The Memory of St. Gabriel*. Rome: Fratelli di San Gabriele, 2000.
- The Educational Tradition of the Brothers of St. Gabriel*. Nantes: Freres de St. Gabriel, 2004.
- Brothers of St. Gabriel. *Rule of Life, Constitutions and General Statutes*. Rome: Fratelli di San Gabriele, 1986.
- CBCI Commission for Education and Culture. *All India Catholic Education Policy*. New Delhi: CBCI, 2007.
- Delors, Jacques. *Learning: The Treasure Within, Report to UNESCO of the International Commission for Education for the Twenty-First Century*. Paris: UNESCO Publishing, 1996.
- Dupuis, Jaques, ed. *The Christian Faith in the Doctrinal Documents of the Catholic Church*. Bangalore: Theological Publications in India, 2001.
- Flannery, Austin, ed. *Vatican Council II, The Conciliar and Post Conciliar Documents*. Mumbai: St. Paul's, 2001.
- Vatican Council II, More Post Conciliar Documents*. Mumbai: St. Paul's, 2003.
- Freire, Paulo. *The Politics of Education*. London: Macmillan, 1986.

Gaffney, Patrick and Payne, J. Richard. Jesus Living in Mary, *Handbook of the Spirituality of St. Louis Marie de Montfort*. New York: Montfort Publications, 1994.

Montfort Publications. *God Alone, The Collected Writing of St. Louis Marie de Montfort*. New York, Montfort Publications, 1987.

Papasogli, Benedetta. *Montfort, A Prophet for our times*. Roma: Edizioni Montfortane, 1991.

Pontifical Council for Justice and Peace. *Compendium of the Social Doctrine of the Church*. Mumbai: Pauline Publications, 2005.

Sacred Congregation for Catholic Education. *The Religious Dimension of Catholic School, Guidelines for Reflection and Renewal*, Rome: SCCE. 1988.

The Catholic School on the Threshold of the Third Millennium. Rome: SCCE. 1997.

Consecrated Persons and Their Mission in Schools. Rome: SCCE. 2002.

Tawi, Sobhi and Harley, Alexandra, eds. *Education, Conflict and Social Cohesion*, Geneva: UNESCO International Bureau of Education, 2004.

WECD. *Our Common Future*. Oxford: Oxford University Press, 1987.

Wheeker, Keith A. and Bijur, Anne Perraca, eds. *Education for a Sustainable Future: A Paradigm of Hope for the 21st Century*. New York: Kluwer Academic/Plenum Publishers, 2000.

Websites

Office of the UN High Commissioner for HR (OHCHR): <http://www.ohchr.org>

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO): <http://www.unesco.org>

United Nations Children's Fund (UNICEF): <http://www.unicef.org>;

UN Department of Public Information (DPI): <http://www.un.org/cyberschools>

United Nations Development Program (UNDP): <http://www.undp.org>

International Labor Organization (ILO): <http://www.ilo.org>

United Nations Environment Program: <http://www.unep.org>

Office of the UN High Commissioner for Refugees: <http://www.unhcr.ch>

World Health Organization: <http://www.who.int>

